

schammer

Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 42 // #581 / 22 mei 2017 // tweewekelijks tijdens het academiejahr



Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

schammer

COLOFON

Oplage

5000 exemplaren op gerecycleerd papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

VU

Laura Massa
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoutdriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur

Laura Massa

Chef Eindredactie

Emilie Devreese

Coördinator

Pieterjan Schepens

Chef Cultuur

Shauni De Gussem

Chef Reclame & PR

Selin Bakistanli

Chef Wetenschap

Nicolas Van Laere

Chef Lay-out

Elisabeth Goethals

Chef IT

Maxim Lippeveld

Redacteurs

Joline 'Fan Bingbing' Vermeulen, Elisabeth 'Akane Tsunemori' Goethals, Shauni 'Kurasawa' De Gussem, Laura 'Mao Zedong' Massa, Pieterjan 'Yuan Shikai' Schepens, Arthur 'Chiang Kai-shek' Joos, Emilie 'Osamu Tezuka' Devreese, Selin 'Cixi' Bakistanli, Kasper 'Ri Chun-hee' Van Parys, Aaricia 'Peng Liyuan' Lambrigts, Olivier 'Ken Watanabe' Vander Bauwede, Nicolas 'Sessue Hayakawa' Van Laere, Wouter 'Hirohito' Derycke, Lieselot 'Lotje' Le Comte, Lorenz 'Kim Jong-un' Kempeneers, Lois 'Michelle Yeoh' Savat, Sarah 'Masako' Van Meel, Tom 'Meiji Tenno' Antonissen, Marthe 'Lucy Liu' Thys, Chloë 'Murasaki Shikibu' Van Gelder

Medewerkers

Hendrik 'Yukio Mishima' Taelman, Wout 'Tojo Hideki' Vierbergen

Illustraties

Emilie Devreese, Shauni De Gussem, Lieselot Le Comte, Ann 'Murakami' Vanderheyden, Lorenz Kempeneers

Foto's

Arthur Joos, Laura Massa, Elisabeth Goethals, Shauni De Gussem

Eindredactie

Emilie Devreese, Laetitia 'Soong Mei-ling' Mouton, Pieterjan Schepens, Lois Savat, Kasper Van Parys, Wout Vierbergen, Arthur Joos, Laura Massa, Elisabeth Goethals, Olivier Vander Bauwede, Maxim 'Senor Chang' Lippeveld

Cover

Ine 'Hokusai' Tsjoen



PANTOMIME IN PLAATS VAN MODDERGEVECHT

Onze cover houdt het voor de laatste editie bitterzoet: we zijn triest dat dit fantastische jaar aan zijn einde komt. Ontzet over het feit dat de sensatiepers de tweederdemeerderheid van ons kiessysteem tot op het bot heeft gefileerd. Hoopvol, omdat de kaarten voor de rector kandidaten opnieuw geschud worden. Wij zijn het

helemaal niet beu - de impasse, het theater. Die analogie in de pers was niet helemaal onterecht, maar wel vaak onvoldoende uitgewerkt. De rectorverkiezing vertoont inderdaad in veel opzichten gelijkenissen met de *commedia dell'arte*. Of zullen we maar ineens teruggaan naar de *commedia delle maschere*?

Uit de verschillende maanden is immers gebleken dat vooral de 'hoofdrolspelers' wisselende maskers dragen. Vanop een klein balkonnetje overschaduwde een kleine ernstige figuur dat hele gebeuren. De pierrrot mag u dan ook doen denken huidig rector **Anne De Paepe**. Ze schreeuwt niet, is

charmant en sereen. De klassedame die nu door bepaalde strekkingen verweten wordt een brokkenparcours te hebben gereden, heeft haar waardigheid bij de studenten terugverdiend. Ik stel mij vaak voor dat zij in een zeldzaam moment blij is om zich niet meer in het oog van die storm

te moeten wagen. Die opluchting om aan het carrousel ontsnapt te zijn, en tegelijk de ongerustheid voor wat nog komen moet.

Wie de domme clown is in dit stuk, laat ik aan de lezer over om te beslissen. Het is pauze nu. De toeters en bellen zwijgen even. Het publiek krijgt tijd voor bezinning, maar kan zijn verkiezingskoorts toch steeds moeilijker afkoelen. De ontknoping volgt hopelijk eind juni, in het slechtste geval net voor het volgende academiejaar. Hopelijk verkiezen de nieuwe duo's voor een keer pantomime in plaats van een moddergevecht.

"Wie de domme clown is in dit stuk, laat ik aan de lezer over"



“Dierenarts worden is niet meer kiezen voor het grote geld”

16

ONDERWIJS

- 4 Kort en tijdlijn
- 5 On the Origin of: Jacob van Artevelde
- 6 Fietsendiefstal
- 10 Cv tips en tricks
- 12 Internationaal
- 16 Emeritaat professor Simoens
- 19 Column
- 20 Liegende reporter
- 22 Spelletjes
- 24 Envoi: fotopagina

WETENSCHAP

- Wetenschapskort 26
- Psychonauten: experiment met lsd 27
- Schamperlab 30
- ET skype home 32
- Crossover 34



27

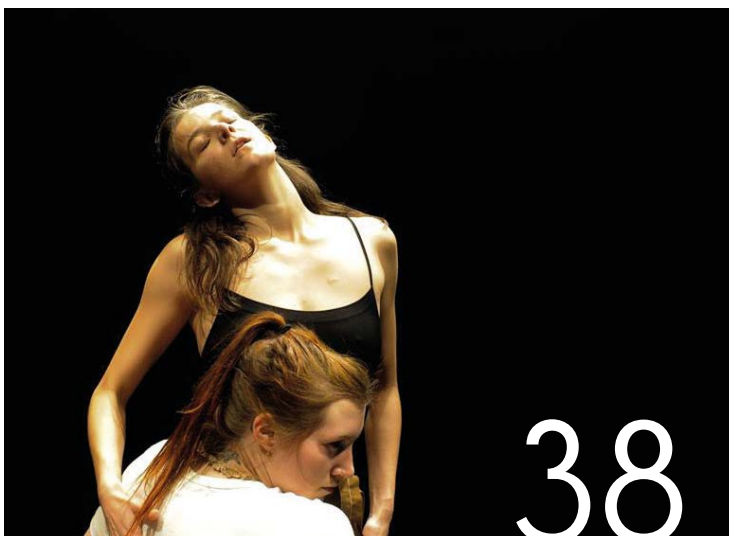
“Je moet altijd een begeleider hebben”

CULTUUR

- 37 Cultuuragenda
- 38 Vooruitblik Copacobana
- 40 Dok
- 43 Lijstje
- 44 Recensies
- 46 Gat in uw cultuur

SATIRE

- 20 Liegende Reporter
- 47 Strip



38

KORT

In films lijken aliens altijd te kiezen voor de VS om stennis te schoppen, maar niet dit buitenaards wezentje. Zijn technologie was niet geavanceerd genoeg om te kiezen waar hij zou arriveren en dus crashlandde hij in Gent. Hij was deel van een grote verkenningssmissie langsheen verschillende planeten om de intelligentie van het leven te meten. Hij opende zijn pod en hoewel het nacht was, liepen de menselijke wezens hem al zwalpend gewoon voorbij. Op de hoek van de straat zag hij 'Overpoortstraat' staan; een goeie plek om zijn onderzoek naar intelligent leven te beginnen, dacht hij. Hij zag hoe net volgroeide mensen rond sprongen op vreemde klanken en zich tegoed deden aan geestrijke dranken tijdens **Kateravond (22/5, Kunsthistorische Kring)** en **Praesidiumvat (22/5, Laetitia)**. Hij zag hen vlees in een brood en smalle stukken aardappelen in hun monden proppen en besliste om mee te doen met de lokale gebruiken. Toen hij daarna enkele menswezens het goedje zag uitkotsen, deed hij hetzelfde. Wat een idiotie, vond hij. Daarna ging de alien naar een lezing van **Slavoj Žižek (24/5, Kring Moraal en Filosofie)**, maar daar verstond de alien niet veel van. Zizeks accent

was te zwaar voor zijn vertaalfilters. Hij ging dan maar dolen doorheen Gent. Hij gaf de zoektocht bijna op en dacht bijna dat hij zou moeten vertellen dat aarde nog niet geëvolueerd was. Tot hij aan de praat raakte met een groepje jongeren. Ze vertelden hem over studenten en hun momenten van zoeken en over menselijk leven. Over de complexiteit van de wereld, de robotten naar Mars en de menselijke nood tot weten en avontuur. Samen keken ze naar de sterren en de alien wees de richting van zijn thuisplaneet aan. Het groepje nodigde hem uit voor de **After-blokcantus (29/6, Dentalia)** of zelfs de **Oudezakken-cantus (30/6, VeTo)**, maar de alien weigerde. Hij moest rapport uitbrengen op zijn thuisplaneet. "Ze zijn geëvolueerd", zou het luiden. Zijn oversten zouden beslissen om daarom de aarde preventief aan te vallen. De alien zelf heeft nooit geweten dat de mensen werden uitgeroeid, maar soms zou hij op zijn oude dag naar de hemel kijken, een lichtjaren oude reflectie zien van hun zon en zuchten. Ze vielen toch wel mee eigenlijk.

DOOR SHAUNI DE GUSSEM



OPRICHTING
SCHAMPER

1975

200 JAAR
JAAR 2013



UNIVERSITEIT GENT
RECTOR ANNE DE PAEPE

DOOR SELIN BAKISTANLI

1986

POST MEI '86



Na de eerste vrouwelijke student in 1882 (**Sidonie Verhelst**), de eerste vrouwelijke assistent in 1903 (**Bertha De Vriese**) en de eerste vrouwelijke hoogleraar in 1913 (**Irène Van Der Bracht**), moesten we nog een eeuw wachten op de eerste vrouwelijke rector. In 2013 werd **Anne De Paepe** verkozen als de 77ste rector van de Universiteit Gent. Sinds de oprichting van de universiteit heeft het bijna 200 jaar, met 76 mannelijke rectoren, geduurd vooraleer we deze mijlpaal mochten optekenen. Het glazen plafond aan de UGent vertoont inmiddels al enkele serieuze barsten, maar helemaal doorbroken is het nog niet. Zo is slechts één op de tien hoogleraren een vrouw en van de 422 decanen die de revue gepasseerd zijn, waren slechts vijf van het vrouwelijke geslacht, waarvan de laatste dateert van 1996. Hoewel de UGent op vlak van gendergelijkheid op de goede weg is, en er een aantal veelbelovende resultaten zijn geboekt de afgelopen jaren onder rector De Paepe, is er dus helaas nog veel werk voor de boeg.

- ON THE ORIGIN OF -

JACOB VAN ARTEVELDE

Wijst hij nu naar Engeland, het Gravensteen of de Primark? Er circuleren veel verhalen over de mysterieuze Gentse volksheld Jacob van Artevelde, wiens standbeeld op de Vrijdagmarkt pronkt, maar wat weten we zeker over de man?

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE

OCHÈRE DIENE ZELFSTANDIGE

Toen twee grootmachten een honderdjarige oorlog begonnen, was uiteraard de Gentse handelaar de dupe. In 1337 had een dispuut omtrent de Franse troon tot oorlog tussen Engeland en Frankrijk geleid, wat voor graafschap Vlaanderen al snel nadelig was. De wolhandel met Engeland moest immers worden stopgezet, en dat was niet naar de zin van **Jacob van Artevelde**, een rijke Gentse handelaar die zijn kans had geroken om het politieke toneel te betreden. Hij leidde een volksopstand tegen de werkloosheid, sloot een alliantie met Ieper en Brugge en slaagde erin een neutraliteitspolitiek te huldigen. Maar de spanningen rezen, en dus sloot hij in 1340 een verbond met de Engelsen, waarbij hij op de Vrijdagmarkt **Edward III** tot koning van Frankrijk uitriep. Wat volgde was een periode van heropleving, maar tevens groeiende rivaliteit. In 1345 zou Jacob tijdens een oproer vermoord worden met een bijl, vlakbij zijn huis in de Kalandeberg. De crisis keerde terug en een eeuw later was hij vergeten, om uiteindelijk in de 19de eeuw grootser dan ooit terug te keren: als een geromantiseerde legende.

VREE WIJZE GAST

Hoe en wanneer van Artevelde precies uit de vergeetput is gehaald,

blijft onduidelijk. Vermoedelijk was het uit anti-Frans sentiment ten tijde van **Napoleon**, maar zeker is dat het de romantici waren die een ware Arteveldecultus hebben veroorzaakt met hun gemystificeerde geschiedschrijving. Over 'de wijze man van

Gent' werden gedichten, toneelstukken, liedjes en zelfs een opera bedacht, en in 1863 maakte **Pieter De Vigne** ook een standbeeld van de Vlaamse held. Bij de inhuldiging op de Vrijdagmarkt, bijgewoond door **Leopold I**, sprak de burgemeester - in het Frans - hoe de huidige Belgische natie een droom was van van Artevelde. Enige tijd later zouden de socialistische arbeiders de rijke handelaar dan weer aanbidden als hun



vrijheidsstrijder.

JACOB ZONDER ZWEERD

In 1998 zorgde van Artevelde opnieuw oproer voor toen bleek dat het 2,5 meter lange zwaard van het bronzen standbeeld gestolen was. Even mysterieus was de terugvondst van het zwaard in het water van de Leie een jaar later door een student. Al een *chance*, riep Gentenaar **Etienne Flerick** die de verdwijning had gemeld, want "Jacob zonder *zweerd* is als Manneken Pis zonder *steert*".



À LA RECHERCHE DU VÉLO PERDU

FIETSENDIEFSTAL IN GENT

Vorig jaar maakten ruim 2000 Gentenaars, of een 180-tal per maand, melding van fietsendiefstal. Dit jaar staat de teller al op 765. Sommigen gaan een dure verzekering aan voor hun rijwiel, maar hoe behoed je je roestige ros voor diefstal?

DOOR ARTHUR JOOS, KASPER VAN PARYS

FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS

Dit jaar houden we dus ongeveer gelijke tred met vorig jaar, met 765 meldingen tot dusver. "Er zijn echter veel mensen die geen aangifte doen," vertelt **Matto Langer**aert, perswoordvoerder van de Gentse politie, ons.

THE DARK NUMBER

Hoe komt het dat heel wat diefstallen de politie niet bereiken? "Omdat mensen vaak vinden dat hun fiets geen economische waarde meer heeft, of omdat ze ervan uit gaan dat de politie de daders

toch niet vindt", meent Langereert. Het is onmogelijk om te weten welk aandeel van de gedupeerden ook werkelijk aangifte doet, Langereert spreekt dan ook van een zogenaamd *dark number*. "We proberen de aangiftdrempel zo laag mogelijk te houden. Zo hebben wij het mogelijk gemaakt om een aangifte ook elektronisch te doen, met de bedoeling het *dark number* te doen dalen."

Het station van Gent-Sint-Pieters kent een gigantische concentratie aan fietsen. Daar zit het fenomeen van de stationsfiets zeker voor iets tussen. Naast het postmoderne meesterwerk in opbouw aan de voorkant van het station, kent het Maria Hendrikaplein ook een keurige ondergrondse fietsenparking. Dit jaar waren er tot dusver 35 aangiftes van fietsdiefstal aan het Sint-Pietersstation. Laat je fiets daarenboven trouwens ook niet langer dan drie weken in de stalling onder het

station achter, want dan kan de NMBS de opdracht geven om deze - geheel wettelijk - te laten verwijderen. Gezien de beperkte ruimte gebeurt dit zelfs op regelmatige basis. Wie de blok-, examen- of vakantieperiode thuis doorbrengt, kan zijn trouwe tweewieler daarom beter meenemen, of elders in Gent stockeren.

CHAIN, CHAIN, CHAIN

De overbelasting van de fietsstalfaciliteiten onder het Gentse Sint-Pietersstation zorgt ook voor andere praktische beslommingen. Zo'n concentratie fietsen dicht bij elkaar, dat vergt bepaalde opofferingen. De fietsenstallingen zijn dan wel zo ontworpen dat er meer fietsen per meter inpassen, maar niet elke fiets kan aan het kader vastgeketend worden. Het volgende overkwam student

"Sluit je fiets niet alleen aan het achterwiel, maar bevestig het ook met het voorwiel aan het fietsenrek"

Aaron dan ook enkele weken geleden: "Ik liet mijn koersfiets op woensdag in de fietsenstalling achter, en toen ik hem maandag opnieuw wilde oppikken, vond ik enkel mijn voorwiel en het slot terug. Racefietsen passen enkel omgekeerd in de fietsenstalling, waardoor het relatief makkelijk te demonteren voorwiel gebruikt moet worden om de fiets vast te ketenen, in plaats van het achterwiel."

"Mensen rijden vaker met duurdere fietsen en nemen daarom dikwijls een verzekering"

De NMBS raadt fietsers inmiddels aan om via een sensibiliseringsactie de fiets zowel aan het achterwiel te sluiten, als met het voorwiel aan het fietsenrek te bevestigen. Zorgde de ondergrondse parking voor een heropleving van het beroep van fietsendief? Een vergelijking met het aantal fietsdiefstallen vóór de ingebruikname van de ondergrondse fietsenparking blijft moeilijk, zegt de politie. "Het is moeilijk om objectief vast te stellen dat er daadwer-

kelijk meer fietsdiefstallen plaatsvinden. Zo zou het kunnen dat er simpelweg meer fietsers in Gent zijn, maar ook de aangiftebereidheid kan groter zijn, nu mensen merken dat de politie dit fenomeen ernstig neemt en er gericht op werkt. Bijvoorbeeld de inspanningen op het vlak van fietsen teruggeven aan hun rechtmatige eigenaar en het vatten van daders op heterdaad. Mensen rijden ook vaker met duurdere fietsen, denk maar aan de *pedelecs* en elektrische fietsen. Fietsers nemen daarom dikwijls een verzekering, en bij diefstal eisen verzekeraars doorgaans een bewijs van aangifte bij de politie", aldus nog Langerhaert.

BIG BROTHER

Uw wandel en handel in de ondergrondse parking van het station wordt nauwkeurig op de gevoelige plaat vastgelegd, zij het gelukkig niet voor de eeuwigheid. Het beheer van de beelden gebeurt door de NMBS, die deze zeven dagen bijhoudt. Enige spoed is dus aangewezen voor wie een laatste opname van zijn trouwe tweewieler zou willen verkrijgen. Vorige maand zorgde de diefstal van een fiets in het station van Zottegem nog voor



de nodige polemieken: "Voor één fiets gaan we die beelden niet opvragen", klonk het toen. In *Het Laatste Nieuws* klaagde Zottegemse politiechef toen vooral de procedure die de NMBS aan politiediensten oplegt aan. "Beelden waarvan de bestands grootte niet groter is dan een

"De arm de wet verricht gerichte acties op hotspots voor fietsendieven"

DVD worden gewoon op een DVD gebrand en opgestuurd", nuanceren ze bij de Gentse politie. Indien de capaciteit van de DVD overschreden wordt, worden politiemensen wel geacht zich naar Brussel te verplaatsen met een harde schijf of USB-stick om de beelden op te halen. Intussen blijft de politie niet stilzitten. Zo verricht de arm der wet gerichte acties op gekende hotspots voor fietsendieven. Het overlastteam kan dit jaar reeds 23 specifieke acties op zijn conto schrijven. Verder organiseert de politie samen met de Dienst Lokale Preventie en Veiligheid fietsgraveermomenten, en houdt ze observaties. Hierbij bekijken ze de fietsen die reeds gegraveerd zijn, en gaan ze na of deze niet als gestolen staan opgegeven. Daarnaast maakte de Gentse politie in het verleden ook al gebruik van een lokfiets, die booswichten in de val moest lokken. Wanneer het kwaad toch is geschied, doe je aangifte bij de politie, en houd je in de gaten of jouw fiets niet tussen de teruggevonden exemplaren staat op www.gevondenfietsen.be.



DE SCHURKEN TE SNEL AF

Volledig vermijden dat een snoodaard jouw tweewieler verduistert? Dat is natuurlijk onmogelijk, maar je kan het fietsendieven wel moeilijk maken. De Gentse politie biedt ons enkele afdoende tips.

- Laat je fiets graveren. De politie kijkt regelmatig de gegraveerde fietsen na of ze niet als 'gestolen' opgegeven staan.
- Schaf een degelijk fietsslot van gehard staal aan. Cijfer- en kruisloten zijn te vermijden.
- Sluit je fiets niet enkel aan het wiel, maar keten je kader waar mogelijk vast aan een gefixeerd obstakel, zoals een fietsrek. Het slot hierbij zo hoog mogelijk van de grond plaatsen helpt ook.
- Laat je fiets bij voorkeur achter in een bewaakte fietsstalling. Het vergroot de kans van de politie om de identiteit en/of de werkwijze van de dieven te achterhalen, dus het is de omweg echt wel waard.
- Koop een gps-chip en laat die in je fiets installeren. Zo kan je met de politie de locatie van je fiets achterhalen als hij gestolen wordt.

RECLAME

 **ESL**

BOEK NU JE
ZOMER-
VAKANTIE!

Taalreizen overal ter wereld

Een ervaring die je leven verandert



VERKOOP JEZELF EENS OP PAPIER

EEN CV SCHRIJVEN, HOE DOE JE DAT?

Vroeg of laat moet je het gezellige en leuke studentenleven achter je laten en beginnen aan het serieuze leven. “De prijs voor de vrijheid in ruil voor wat centen”, zoals Jan De Wilde het zo mooi verwoordde.

DOOR AARICIA LAMBRIGTS, HENDRIK TAELEMAN

Om toegang toe te krijgen tot een job heb je een goed gevormd curriculum vitae (cv) nodig. Dat is een soort van samenvatting met daarin de nodige competenties die een werkgever moet overtuigen u uit te nodigen voor een gesprek. U hebt, beste lezer, maar één kans tot een eerste indruk, dus u begint maar beter meteen aan dit artikel.

DE JOBDIENST, UW VRIEND

Onze alma mater biedt een veelheid aan verschillende diensten, waaronder ook de jobdienst. Deze dienst helpt niet alleen

"Het kan zeker geen kwaad om tijdens je studies al te solliciteren"

studenten aan een job, maar neemt ook de tijd om cv's na te lezen. De verantwoordelijke, **Robert Mendonck**, gaf ons zijn visie op het cv van de student. “Ik zeg tegen eerstejaarsstudenten tijdens de introductie van de jobdienst dat ze best zo snel mogelijk beginnen aan hun cv. Het kan zeker geen kwaad om tijdens je studies al te solliciteren. Je hebt vier à vijf

jaar om te leren solliciteren, gebruik die.”

Op de vraag of een cv zakelijk of creatief moet zijn, is het antwoord niet eenduidig. “Een cv moet zeker zakelijk zijn, maar je moet toch proberen om er iets van jezelf in te steken. Dat is niet altijd eenvoudig en hangt ook een beetje af van de job waarvoor je solliciteert.” haalt Mendonck aan. Je past het best voor elke sollicitatie je cv aan, want elke job is anders. Hoe creatiever de job waarvoor je solliciteert, hoe extravaganter het cv kan zijn. De tendens is echter dat cv's steeds creatiever worden, maar daarom zijn ze niet beter. “Sommige cv's kan je in het S.M.A.K. hangen, dat is zeker niet de bedoeling,” zegt Mendonck. Het zakelijke karakter en de informatieverschaffende functie blijven wel de absolute prioriteiten.

EERLIJKHEID IS GOUD WAARD

Mendonck: “Eerlijkheid is bijzonder belangrijk voor het schrijven van een cv. De ontvanger van het cv moet ervan kunnen uitgaan dat wat er in jouw document staat ook effectief de waarheid is. Vroeg of laat val je toch door de mand.” Voor jezelf is eerlijkheid ook belangrijk; het is een vorm van zelfkennis. Dat heb je nodig, voor welke job dan ook. Wanneer je niet geschikt bent voor een bepaalde functie, is het ook belangrijk dat je dat zo

snel mogelijk weet.

Handig hierbij is de jobdatabank waarin de universiteit, in samenwerking met de VDAB, alle geschikte studentenjobs per regio verzamelt. Zo kun je sneller iets vinden waarbij studeren en werken te combineren zijn. Durf ook naar jezelf te kijken en na te denken of een bepaalde functie bij je past en of je die ook echt tot een goed einde wil brengen.

ZOEK HULP

Ook de VDAB heeft een dienst die je vooruit kan helpen in je zoektocht. Zo hebben ze er een sollicitatiecoach die je kan helpen bij je voorbereidingen. "Je mag een cv niet louter bekijken als een feitelijk overzicht van activiteiten. Dat strookt niet meer met wat een werkgever vandaag zoekt." vertelt **Marc Lebbe**, sollicitatiecoach bij de VDAB. "Motivatie is daarbij ook erg belangrijk, want wie de job echt graag wil doen zal beter werk leveren en minder ziek zijn."

Ook spelling is een heikel punt. Fouten moeten er uiteraard uitgezuiverd worden. "Taal fouten maken terwijl je schrijft dat Nederlands je moedertaal is, komt niet

goed over. Controleer je cv en brief op spellingfouten via Word, maar laat het ook eens nalezen door iemand anders," zegt Marc. Je cv kritisch nalezen en ook door anderen eens laten bekijken, is essentieel.

Wanneer je dan ook echt gaat solliciteren, is het ook een goed idee om verzorgd voor de dag te komen. Een eerste indruk geven doe je maar beter goed. Je kleding pas je aan aan de job waar je voor gaat solliciteren. Als je op een bureau wil gaan werken, moet je niet met *comfy clothes* aan komen draven.

Als je echt van jezelf overtuigd bent en je cv-skills naar *the next level* wil tillen kan je aan wedstrijden deelnemen. Zo houdt de Vrije Universiteit Brussel (VUB) een 'CV Writing Competition' aan het VUB Career Center. In 2016 won **Benoit Piccavet** deze wedstrijd: "Maak er een *eyecatcher* van door te werken met logo's, kleur en creatieve symbolen. Breng een duidelijke structuur aan en zorg ervoor dat het gemakkelijk is om diagonaal te lezen. Zet ook enkele kernwoorden in het vet. En maak vooral gebruik van je competenties bij een opleiding of werker-
varing." Durf jezelf uitdagen. "Probeer

"Sommige cv's kan je in het S.M.A.K. hangen"

zo snel mogelijk je te engageren in verenigingen en ervaring op te doen in het domein waarin je studeert. Probeer creatief te zijn in het opmaken van je cv. Zo spring je letterlijk uit de stapel."

HOE SCHRIJF JE EEN CV

- 1) ZELFKENNIS Is het begin van alle wijsheid. Dat geldt dubbel voor wie een cv schrijft. Denk na over je sterktes en zwaktes en wees daarin ook eerlijk.
- 2) ZOEK EEN JOB Die past bij jouw competenties en pas je cv aan voor die specifieke job. One size fits all werkt niet wanneer je solliciteert.
- 3) WEES CREATIEF in het opstellen van je cv, maar in essentie is het een zakelijke tekst waarbij correct en leesbaar schrijven prioritair is. Stel je cv logisch en antichronologisch op en laat het door iemand anders nalezen.
- 4) GEEF DE MOED NIET OP, solliciteren vergt veel energie en afwijzing kan heel persoonlijk aankomen, maar blijf vooral doorgaan.
- 5) JE STAAT ER NIET ALLEEN VOOR. In de universitaire context is er de jobdienst en daarbuiten is er de VDAB. Beide zijn zeker bereid je cv na te lezen en zullen je advies op maat geven.

Steven Dyck

Personalia

Telefoon +32412345678
E-mailadres Ubentzelfeenvetzak@gmail.com
Geboortedatum 6 februari 1984
Geboorteplaats Brussel
Nationaliteit Belg
Rijbewijs B
Social Media [Facebook/Instagram/tinder/Twitter](#)

Samenvatting

Ik ben echt goed, een harde bolster met een ruwe kern. Een lone wolf die goed in teamverband werkt. Ik werk snel en neem vlog nieuwe uitdagingen aan. Door mijn kalme levenshouding blijf ik graag even stilstaan bij de schoonheid van de dingen. Ik mediteer dan ook vaak op de werkvloer

Werkervaring

Juli 2015 - februari 2016
Total Raffinaderij Antwerpen
GROTE baas

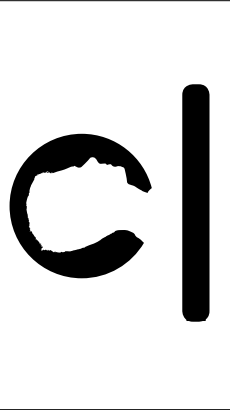
Juni 2016 - februari 2017
Synergie Evergem
KLEINE baas

Opleidingen

1984 -heden
Steven studeert aan de universiteit van het leven.

Nevenactiviteiten

Okt 2015- okt 2016
Groepsleider bij scouts "De bijtjes" in Schaarbeek, algemeen verantwoordelijke en leiding over alle takken. Helaas moeten stoppen na een misverstand in verband met enkele kapoenen.



PROFILE

Date of birth [redacted]
Address [redacted]
Mobile number [redacted]
Nationality B
Driving License [redacted]
LinkedIn linkedin.com/[redacted]

E EDUCATION

2014 - 2016
TRANSITION YEAR + MASTER OF MANAGEMENT at Vrije Universiteit Brussel
> MASTERTHESIS (IN PROGRESS)
International New Ventures in Flanders

2011 - 2014
BACHELOR'S DEGREE BUSINESSMANAGEMENT & ENTREPRENEURSHIP at VIVES, Koninkrijk

2010 - 2011
EXCHANGE YEAR AFS Brazil - Learning how to adapt to different cultures. Being able to communicate in a foreign language.

W WORKING EXPERIENCE

2008 - 2015
KINERPOLIS - STUDENTJOB
• working in a **team**
• providing client-oriented services
• **organizing** events (eg. Ladies@the Movies)

2014
UPS - TRAINEE (3 MONTHS AT SALES & OPERATIONS DEPARTMENT)
• **optimizing** inside sales department
• helping customers with supply chain solutions
• setting up a **comparison analysis**
• to administer transport documents

2014
DECATHLON - STUDENTJOB (6 MONTHS AS A WORKING STUDENT)
• **advising** customers at bathing and bicycle department
• **serving** customers at the checkout

2016
EVENTEAM VOLUNTARY INTERNSHIP (February - August)
• Project Olympic Games Rio 2016
• **Communicating** with partners
• Sales

P PROJECTS & COURSES

February 2016
Young Potential Bootcamp

May 2015
2nd place at **CEO Month Competition** of Adecco Belgium (reference: [redacted]-32 (0)-[redacted])

2013 - 2014
Setting up a **creative business project** with a team which provides added value to the market.
Concept (FormTable); **CEO**, organizing sessions of wine tasting, etiquette and table decorations

April 2013
Participant at the 18th international week in Tatabánya (Hungary) - Subject: **Sustainable Marketing** (April 2013)

2011 - 2012
Portuguese language course to obtain a valuable certificate (Threshold I(A+B))

L LANGUAGES

Dutch [redacted]
Portuguese [redacted]
English [redacted]
French [redacted]
Spanish [redacted]

C COMPUTER KNOWLEDGE

Word [redacted]
Powerpoint [redacted]
Excel [redacted]
Access [redacted]
SPSS [redacted]

V VOLUNTEERING

2014 - 2016
PRESIDENT OF THE YOUTH CHAPTER AT AFS
• **Motivating** volunteers
• **Monitoring** the communication between volunteers and HQ
• **Presiding** monthly meetings with the volunteers

2011 - 2014
ACTIVE VOLUNTEER AT AFS
• **Counseling** exchange students
• Giving workshops in Dutch, English and Portuguese
• **Organising** weekends with a team

MORE ABOUT ME? CALL ME OR CONTACT ME VIA [redacted]@GMAIL.COM AND FIND ME ON LINKEDIN FOR EVEN MORE INFORMATION!

ARTISTIEK ASIEL VOOR EREDOCTOR

Professor Nederlands en Afrikaans Yves T'Sjoen breekt een lans om de geboycotte kunstwerken van de Zuid-Afrikaanse eredoctor Breyten Breytenbach naar de Universiteit Gent te brengen en ze in het Ufo tentoon te stellen. “Dat zou een echt politiek statement zijn van onze alma mater.”

DOOR LAURA MASSA

FOTO'S DOOR ARTHUR JOOS



In 2014 kreeg de Zuid-Afrikaanse dubbelkunstenaar **Breyten Breytenbach** het institutionele eredoctoraat van de UGent. “Dat is meer dan alleen een titel, het impliceert dat hij lid is van ‘onze’ gemeenschap”, legt professor **Yves T'Sjoen** uit. Breytenbach, die dicht en schildert, is een luide en kritische stem in het postkoloniale debat wereldwijd. Zijn werk onderzoekt op een speelse manier de relatie tussen bevolkingsgroepen en haar autoriteiten. Breytenbachs werk is vaak satirisch. De anti-apartheidsstrijder heeft de discriminatie ook aan den lijve ondervonden (Breytenbach kreeg zeven jaar cel voor ‘terroristische activiteiten’, red.) “Onbegrijpelijk dat zo iemand dan nu gecensureerd wordt”, concludeert professor T'Sjoen.

CAMPUSSEMIOTIEK

In totaal zijn er 75 werken - ook van andere kunstenaars - die het daglicht niet meer mogen zien aan de **University of Capetown**. Professor T'Sjoen denkt dat het universiteitsbestuur schermt met een politiek gevoelige ‘campussemiotiek’ aan de universiteit in Kaapstad. Zuid-Afrika is immers nog steeds een woelig land in transitie. Ideologische spanningen wakkeren snel aan, zoals vorig jaar bleek bij het studentenprotest dat uitmondde in de Shackville-vernietiging van enkele kunstwerken. "Daaruit ontstond veel paniek die de autoriteiten terecht

DR BREYTEN BREYTENBACH

wilden vermijden, maar waar eindigt dat? Mogen boeken van witte Afrikaanse schrijvers dan ook niet meer in de universiteitsbibliotheek?" Toch begrijpt professor T'Sjoen dat sommige beelden en symbolen gevoelig liggen. Geen enkel symbool, of schriftuur is in het openbare leven van Zuid-Afrika neutraal. "Sommige standbeelden verwijzen rechtstreeks naar onderdrukking, dus akkoord dat je die wegneemt. Professor T'Sjoen verwijst naar de recente verwijdering van het standbeeld van Cecil Rhodes, dat ook een moment *trending* was op Twitter onder de hashtag #RhodesMustFall. Toch gaat het volgens hem te ver om kunstwerken van een anti-apartheidstrijder uit de openbare ruimte te weren. Bovendien hebben niet alle werken een directe politieke lading. "Ik weet van Breytenbach dat er ook een stilleven (bloem in een vaas, *red.*) verbannen is." Wat daar het effectieve nut van is, wordt dan ook betwijfeld. "Het lijkt op een lukrake, overhaaste en dus ongemotiveerde beslissing van het UCT", aldus T'Sjoen.

ONDERDAK IN UFO

Breytenbach is alvast bereid zijn kunstwerken te doneren aan de Universiteit Gent. "Dan moeten wij alleen transport betalen, maar dat kan nu niet onoverkomelijk zijn", besluit T'Sjoen. Het zou een prachtig signaal zijn om dat werk onderdak te verlenen. Dat is een statement namens een academische instelling. De vraag is alleen wie de eigenaar is van de werken. "Dat wordt nu juridisch onderzocht. Wij hebben geen contract met UCT, dan hadden we nog meer druk op de ketel kunnen zetten. Onze faculteit in elk geval niet. Annelies (Verdoolaege



van Internationalisering, red.) beweert dat er geen enkel contract bestaat met UCT. Ik hoop dat de bestuurders - wie ze ook mogen zijn - een hart hebben voor dit soort kunst en censuur ontoelaatbaar vinden. Dat was in het verleden alleszins het geval. Het werk van **Camiel van Breedam**, 'De laatste dag, als het heidens oog vol is', werd daar jaren geleden op mijn aandringen opgesteld. De eigenaars wilden weten of ik belangstelling voor het kunstwerk had. Ik heb toen **Paul Van Cauwenberghe**, en toenmalig decaan **Freddy Mortier** kunnen overtuigen om het in het Ufo een plaats te geven. Het werk is een aanklacht tegen de genocide op het indianenvolk. Bovendien staat het recht tegenover de bestuurskamer van de universiteit. De raad van bestuur kan zich reflecteren in het glas als deelgenoot van die mishandelde indianen. Het werk van Breytenbach zou daar een mooie, sterk ethisch geladen aanvulling bij zijn."

EREDOCTORELLENDE

De professor is zich natuurlijk bewust van

het feit dat studenten niet bepaald wakker liggen van het lot van een eredoctor. De toekenning van een (institutioneel) eredoctoraat is dan ook iets dat boven de hoofden van de studenten gebeurt. De banden met onze eredoctores zouden op één of andere manier ook versterkt moeten worden. Inspraak van studenten bij de toekenning van de titels is iets waar ze bij het bestuurscollege rekening mee moeten houden. Of zo'n eredoctor ook echt iets voor de studenten kan betekenen? Daar is de professor wel van overtuigd, al zal dat moeite vragen van beide partijen. "Ik vraag Breytenbach elk jaar om een dag met onze studenten Afrikaans in gesprek te gaan. Dat is de manier waarop ik hem blijf betrekken bij onze opleiding." Maar T'Sjoen beseft dat dat niet voor alle eredoctoraten een optie is. "Of pakweg **Isabel Allende** een college Spaans bij ons zou komen geven, dat betwijfel ik ten zeerste. Ze is niet eens persoonlijk haar titel komen ophalen."

DE AVONTUREN VAN
KOIFJE
★
(UITERST) VRIJ NAAR HERGÉ
DOOR SHAUNI DE GUSSEM (HELAAS)
* MET EEN GASTOPTREDEN VAN FOUCAULT EN ZIZEK



DE GLEUF

DUBBELE COHORTE: HET GEDULD VAN DE MEDISCHE WERELD IS OP!

Deze lezersbrief werd ingekort. De volledige versie van het persbericht vindt u online.

Al 6 jaar is geweten dat de basisopleiding geneeskunde gereduceerd zou worden van 7 naar 6 jaar. De minister van Volksgezondheid en Sociale zaken heeft tot nu toe amper iets ondernomen om oplossingen te voorzien voor de dubbele cohorte studenten Geneeskunde die volgend academiejaar (17'-18') afstuderen. Deze problematiek is nationaal: zowel de Vlaamse als Franstalige studenten worden hiermee geconfronteerd. We willen daarom vier grote, gemeenschappelijke problemen aankaarten. In de eerste plaats is er een ernstig tekort aan kwalitatieve opleidingsplaatsen. Dit zijn de plaatsen waar afgestudeerde basisartsen hun vervolgopleiding voor een bepaald specialisme voltrekken. De planningscommissie kwam in december 2016 met cijfers naar buiten die aantonen dat er op dit moment nog een tekort is van 1200 opleidingsplaatsen. Het probleem situeert zich voornamelijk in de specialistische opleidingen, daar er bij de huisartsen een structurele oplossing gekomen is via een interuniversitaire samenwerking. Een tweede probleem is het plotse voorstel van het kabinet **De Block** om de ManaMa van de huisartsenopleiding te reduceren van 3 naar 2,5 jaar. Hierbij zouden de zes maanden ziekenhuisstages wegvallen. Dit zou een gemakkelijke besparing van zeven miljoen euro voor de overheid betekenen en eventueel zorgen voor wat meer opleidingsplaatsen in de ziekenhuizen. Het zou echter rampzalige gevolgen kunnen hebben voor onze gezondheidszorg: Belgische huisartsen zouden niet langer voldoen aan de Europese normen, waardoor ze hun Europese erkenning zouden verliezen en zowaar 'tweederangsartsen' zouden worden in Europa. Ook de beoogde verbetering in de samenwerking

tussen eerste-, tweede- en derdelijnsgezondheidszorg komt zo in het gedrang.

Onze derde bezorgdheid zijn de 000-RIZIV-nummers. Elke erkende arts krijgt een RIZIV-nummer. Een 000-nummer is een bijzonder nummer dat onder meer wordt toegekend aan diegenen die niet kunnen doorstromen naar een verdere specialisatie of artsen die in België geen equivalent van hun buitenlands diploma verkrijgen. Met een 000-RIZIV-nummer kan een arts echter enkel werken onder voogdij van een arts met een volwaardig RIZIV-nummer. Als geneeskundestudenten vrezen wij dat deze 000-nummers aangewend zullen worden als een oplossing voor de dubbele cohorte: wie geen opleidingsplaats vindt, wordt gedwongen in dit 000-statuuat.

Een laatste doch *de belangrijkste* hindernis is het **gebrek aan financiering** voor deze problematiek. We stellen vast dat Minister De Block liever investeert in bijvoorbeeld de ontwikkeling van dure apps, digitalisering en andere investeringen dan in de opleiding van toekomstige artsen. Zonder adequate financiering bestaan er echter weinig constructieve oplossingen voor het probleem van de dubbele cohorte, zeker nu het al zo laat is. Bovendien blijkt uit onderzoek dat elke euro geïnvesteerd in onderwijs en gezondheidszorg de economie op termijn geld oplevert. Het gaat om de artsen van morgen, om de gezondheidszorg van morgen, het behoud van de kwaliteit van geneeskunde in België en dus ook om uw gezondheid!

DOOR VLAAMS GENEESKUNDIG STUDENTENOVERLEG

Zelf een lezersbrief schrijven? Stuur dan een mail met als onderwerp "lezersbrief" naar schamper@schamper.ugent.be of een brief naar Schamper.

'PAUL FORMOL'

"Ik wil nog wel verhuizen naar Limburg, of zelfs Frankrijk"



Professor Paul Simoens van de faculteit Diergeneeskunde heeft zijn laatste lessen Anatomie gegeven. Na een carrière van meer dan veertig jaar, gaat hij op pensioen. Zijn plan? "Een sabbatical nemen. Ik heb nooit rust gehad. En daarna mijn tuin onder handen nemen", lacht hij.

DOOR LAURA MASSA, LORENZ KEMPENEERS

FOTO'S DOOR LAURA MASSA

Prof. Simoens komt uit een boerenfamilie. Het was van kinds af zijn droom om met dieren te werken. Zijn vakantie als assistent offerde hij op om aan andere studenten practica te geven. "Het is een roeping", oreert hij zelf. "De materie is eindeloos fascinerend. Ik heb even goed leeuwen en walvissen, tot en met een



narwal kunnen open snijden." Met haar eigen campus in Merelbeke is de faculteit betrekkelijk klein. Simoens had dan ook de reputatie om een heel aansprekbare professor te zijn. "Dat contact met de jonge mensen ga ik wel missen", geeft hij toe.

DIERBARE STUDENTENTIJD

Zelf heeft hij nooit praktijk gedaan. "Ik heb geen individuele dieren genezen - misschien drie - maar er zeker honderden dood gedaan. Dat klinkt misschien raar, maar daardoor heb ik duizenden jonge dierenartsen kunnen vormen." Simoens heeft het onderwijs steeds zien verbeteren. "Toen wij student waren, hadden wij hoogstens wat dia's op het einde van de les. Nu heb je alles in kleur, en is de infrastructuur overal goed uitgebouwd. Toch zijn niet alle vaardigheden er door technologie beter op geworden. "De vroegere generaties waren zeker handiger. Er was ook meer kans om in de microscoop te kijken, en meer ruimte om in de snijzaal te kunnen volgen. Nu gebeurt dat allemaal in grote groepen." Veranderingen zijn niet altijd positief, vindt Simoens. "Als er iets het studentenleven fnuikt, dan is dat het semesterstelsel. Er is gewoon minder tijd voor evenementen, vandaar dat ik altijd verschiet dat er in studentenkringen nog

"Ik heb dat echte studentenleven nooit gekend"

zo veel leeft. Ik heb dat echte studentenleven nooit gekend. Ik vraag mij soms af hoe ze het doen. De leerstof is gewoon geëxplodeerd in de loop der jaren. Wij hadden een *gans* jaar. Een maand blok, en dan was het examenweek. Het semesterstelsel verdeelt alles in blokjes." Simoens vindt boven alles het overzicht belangrijk: "Elke dierenarts moet een brede kennis hebben." Toch beseft hij dat dat niet meer zoals in het verleden is. De oudere generaties waren *all-rounder*. "Wat

"De vroegere generaties waren zeker handiger"

wel is gebeterd, is de vaardigheid om wetenschappelijke kennis op te zoeken. Vroeger was een thesis vrijblijvend. Sinds 1992 is dat verplicht geworden. We moeten de studenten wapenen tegen de toekomst die ze nog niet kennen. Ze moeten voorbereid zijn op levenslang leren."

IT'S A LADIES' WORLD

Dat de toekomst grotendeels vrouwelijk is geworden, valt aan de faculteit Diergeneeskunde niet te ontkennen. We zien tussen de horden meisjes maar af en toe iemand van het mannelijke geslacht. Simoens vindt die evolutie niet verrassend. "Vrouwen hebben vaak een zorgend karakter. Bovendien hebben mannen nog vaak een kostwinnersideaal. Dierenarts worden is nu niet langer de meest veilige optie voor een goed inkomen." De mythe van de goed betaalde dierenarts is volgens professor Simoens achterhaald. Wel zijn de praktijken nu beter georganiseerd. Dat is een derde reden waarom vrouwen de studie aantrekkelijk vinden. "Klinieken, met mogelijkheid van deeltijdse arbeid, maken een gezinsleven mogelijk."

TOELATINGSEXAMEN?

"De studies zijn loodzwaar, dat is een feit", geeft professor Simoens toe. Of er dan niet beter geselecteerd moet worden in de vorm van een toelatingsexamen? Dat vindt Simoens een slecht idee. "Laat iedereen maar beginnen, en selecteer in het eerste jaar. Wij zijn weliswaar een faculteit met een van de laagste slaagcijfers, maar ik heb het liever zo. Bovendien



lokken we tot 20 % studenten uit Nederland, die door de numerus clausus niet in eigen land kunnen studeren wat ze willen worden." Prof. Simoens wil hen graag die kans geven. "Nederlandse studenten zijn taalvaardiger en mondiger. Zij beïnvloeden onze de Gentse studenten op een goede manier. Ik krijg regelmatig commentaar van Nederlandse dierenartsen dat ze graag Belgische dierenartsen aannemen omdat die zo goed voorbereid zijn."

GEEN STADSRAT

Over eigen bodem is Simoens niet zo positief. Zo vindt hij Gent "een afschuwelijke stad." Naar eigen zeggen gaat hij nooit naar de stad en koopt zijn vrouw zijn kleren. Wat Simoens dan juist storend vindt? "De vervallen huizen, putten in de straat, lekkende goten. *De-pri-me-rend*. De natuur is mijn lang leven." Simoens overweegt opnieuw te verhuizen naar groenere streken. "Misschien ga ik wel naar Limburg, of zelfs Frankrijk. Al willen mijn vrouw en ik er ook zijn voor kleinkinderen, als die eraan komen."



ACHTER KLAP!

VOSROCK

Vosrock, het jaarlijkse festival georganiseerd door het praesidium van **Home Boudewijn**, was een succes! De organisatie heeft besloten om de winst integraal te schenken aan Kinderziekenhuis Prinses Elisabeth. Ook een aantal artiesten die kwamen optreden hebben besloten om een deel van hun betaling weg te schenken. In totaal kon Home Boudewijn zo 1200 euro verzamelen voor het kinderziekenhuis. "Toch wel iets dat studenten en studentenverenigingen in een positief daglicht stelt", aldus **Shawn Muller**, praeses van Home Boudewijn.

PAARDENROCK

Nog meer UGent-megalomanie, en deze keer speciaal voor de paardenmeisjes onder ons! Aan de Faculteit Diergeneeskunde zijn ze erin geslaagd om een veulentje te wereld te brengen uit een onrijpe ingevroren eicel die in het labo ontdooid, gerijpt, bevrucht en gekweekt werd. Die embryo werd later bij een draagmerrie ingeplant. Een wereldprimeur, want voor de eerste keer werd dit succesvol gedaan bij een paard. Naam van het veulentje: VICSI, genoemd naar de technieken vitrificatie en ICSI.

BEMIDDELINGSROCK

Op 17 mei vond de Interuniversitaire Bemiddelingswedstrijd in het publiek recht plaats aan de Universiteit Hasselt. Hasselt of niet, het team van de UGent - gecoacht door Tom Wijnant en prof Sabien Lust - waren de winnaars van de dag. De UGent'ers maakten het team van de KU Leuven en het team van Vlerick Business School een kopje kleiner. Proficiat aan **Céline Algoed**, **Anne-Sophie Claus**, **Manu Diericx**, **Jelle Paredis**, **Sofie Serwir** en **Dries Van Langenhove**.

column

DOOR AARICIA LAMBRIGTS



IK BEN NIET ONBETAALBAAR

In België wordt 83 procent van de stagiairs niet betaald, lezen we op het **Europees Jeugd Forum** op 12 mei 2017. Dat gaat dan voornamelijk over stages na het behalen van een diploma, het moment waarop je al enige geloofwaardigheid in je vakgebied hebt verworven. De stages worden aangeboden om net zij die vers van de universiteit komen perspectief te bieden. Want meer ervaring betekent beter werk, toch? Niets is minder waar. Je kunt een paar maand aan de slag om daarna afgedankt aan de kant te worden geschoven, armer dan toen je eraan begon. Want wie heeft het geld om even enkele maanden fulltime aan de slag te gaan? Niet de gemiddelde student die zijn (of haar) professionaliteit probeert uit te diepen. Maar als slechts 17 procent van de stages ook echt betaald wordt, is het een moeilijke opgave om te overleven in het 'echte leven' zonder loon.

Mogen we dit wel zomaar aanvaarden? Ik zeg neen.

In België kun je wettelijk gezien een stageverloning krijgen. Voor 21-plussers is dat 751 euro. Te vaak weten jongeren dat zelf niet en worden zij hierin niet geholpen. Enkel wanneer de stage binnen je opleiding valt en niet langer dan 60 dagen duurt, kan je geen vergoeding krijgen.

Veel studenten die op zoek zijn naar internationale ervaring tijdens of na hun studie worden als goedkope werkrachten gebruikt. Zo gaf een jonge Tsjechische, **Zuzana Vaněčková**, recent een speech in het Europees Parlement waarbij ze dat probleem aanhaalde. Ook zij

had de onrechtvaardigheid meegemaakt, waarbij enkel rijkere jongeren langere stages konden doen. Dat vergroot de ongelijkheid alleen maar.

Een kennis van mij ging naar Genève met twee masters op zak om er een half jaar

"We moeten samen op onze strepen durven staan"

stage te lopen. Daar leefde ze in een kleine kamer, onder grote (financiële) druk waarbij ze toch alles uit de kast haalde om uiteindelijk met een aanzettende depressie terug te komen, en niet per se met meer kans op werk.

Echt waar? Echt waar. Een onbetaalde stage geeft geen grotere jobkansen. Dat toont een Amerikaanse studie aan. Slechts 37 procent van de stagiairs kreeg een jobaanbod. Dat is 2 procent meer dan bij mensen die geen stage deden. Personen met een betaalde stage hadden 63 procent kans op een job. De ervaring mag dan veel waard lijken, je moet er je eigenwaarde niet bij verliezen. Een andere vriend deed een Europese stage op eigen kracht. Soms meer dan acht uur werken per dag gaf hem niet veel mogelijkheid tot het hebben van een studentenjob. Maar wanneer je werk doet dat eigenlijk ook door een werknemer zou kunnen gebeuren, hoor je verloond te worden naar dat werk. Je bent nooit "maar een student". Een werkgever weet dat er risico's aan vasthangen wanneer ze een student of net afgestudeerde aannemen. Dat is geen vrijgeleide om het werk dan maar gratis te laten doen. Voor wat hoort wat, ook wanneer je stage doet. We moeten samen op onze strepen durven staan.

DE VERTELLER VERTELT

Volgende maand verschijnt naar aanleiding van de veertigste verjaardag van ‘Studentenschetsen’ een langverwachte nieuwe druk van Vlaanderens meest obscure cultroman. Voor de gelegenheid heeft auteur en hoogleraar Herman Vincke een nieuw voorwoord geschreven voor zijn eerste en enige boek. Een voorpublicatie.

DOOR WOUTER DE RYCKE

Deze morgen heb ik in mijn lavabo gepist. Dat schrijf ik niet om met een studentikoos aandoende anekdote bij wijze van *captatio benevolentiae* al vanaf het begin de sympathie van mijn publiek te winnen. Ten eerste omdat dat debiel zou zijn. Ten tweede omdat, als je dit leest, dierbare lezer, dat betekent dat je allicht mijn boek al gekocht hebt, en ik niet inzie waarom ik nog iets zou moeten toevoegen aan hetgeen de marketingafdeling van de uitgeverij voor mij al zo goed heeft gedaan. Ik heb het ook niet geschreven om mijzelf de air aan te meten van de oudere kunstenaar aan de rand van de maatschappij. Zo een die, ondanks zijn marginale status, toch doorheen de duisternis van zijn armoedig bestaan van de luizen, de onverzorgde baard, het vieze appartement en de lege Carablikjes, het tragische licht van zijn talent laat doorschijnen in een aantal korte experimentele romans. Om vervolgens – ocharme – een vroege dood te sterven. Waarna zijn literaire nalatenschap hoofdzakelijk dient om generaties jongens met baarden en te lang en te vettig haar toe te laten zich in de broek te zeveren van meisjes die aan het KASK studeren om hun ouders te pesten – hoe nobel dergelijk doel ook moge zijn. Neen, ik heb geschreven dat ik in mijn lavabo heb gepist omdat ik in mijn lavabo heb gepist. Je kan dat verbloemen zoveel je wilt, maar als het erop neerkomt heeft een vijfenzestigjarige man met een lichte kater en enkel een overhemd aan zich boven zijn wastafel gemanoeuvreerd, daarbij zijn knie

gestoten, godverdomme gemompeld tegen zijn andere zelve – wallen, oudemannenborsthaar, ochtendstoppel, sigaret – aan de overzijde van de spiegel, om vervolgens net genoeg druppels uit te storten om een espressokop van tegenwoordig mee te vullen. Waarmee ik maar heel zijdelings iets wil zeggen over de tearooms – excuus, ‘koffiebars’ – die hier in de stad momenteel in de mode zijn. En het waarom van dat alles? Mijn wc was kapot.

Zo prozaïsch kan het leven zijn.

De anekdote van hierboven breng ik met een punt. Voor de gelegenheid van deze paar woorden aan het begin van de nieuwe editie van ‘Studentenschetsen’ heb ik nog eens een vergeeld exemplaar van de eerste druk uit '77 doorbladerd. Godverdomme, wat voor een eersteklas bucht was dat wel niet. Natuurlijk is het onvermijdelijk dat wanneer een schrijver op middelbare leeftijd werk herleest van toen hij nog geen vergevorderde rookrochels ontwikkeld had, hij een zekere huivering niet kan onderdrukken. Maar hier verdien ik echt wel een prijs. Natuurlijk zie ik mijn aantrekkingskracht. De drank. De drugs. De hedonistische feesten. De expliciete seksscenes. Maar de gebreken zijn navenant. De picareske gevatheid van het cynische hoofdpersonage dat vooral diepe onzekerheid moest verbergen. Het episodische karakter dat mijn gebrek aan ideeën voor een deftige plot moest verbergen. Niettemin kunnen

de sociaal onaangepaste rotapen in elke nieuwe generatie er niet genoeg van krijgen. Zelfs mijn manuscripten zijn in vraag tegenwoordig. Een aantal jaar geleden vroeg een doctoraatsstudente uit Leiden mij om de ‘papieren’ die ik tijdens het schrijven gebruikt had. Welke papieren? Gewoon. Papieren. Ze wou mij er zelfs voor vergoeden. Dus ik deed wat elke respectabele *homme de lettres* zou doen in zo’n situatie, en nam mijn prullenbak vast en kribbelde op het eerste beste stuk verfrommeld kladpapier passages uit mijn boek, aangevuld met complete bullshit als ‘Verder opzoeken in het dwaallicht, pg. 116’, ‘Waarom doet hij dit? Voor zijn moeder? Oedipus is gedateerd’, ‘Aimez ceux que vous commandez. Mais sans le leur dire’, et cetera. In één ervan had ik, puur voor de leut, ‘Zuig mijn slappe lul’ in potlood in de marge geschreven, en vervolgens half uitgegomd. Het heeft een week geduurd vooraleer ik werd opgebeld met de vraag wat ik daarmee bedoelde. Twee dagen later kwam ze naar mijn appartement en kwam ze het te weten.

Maar ik dwaal af.

Het voornaamste dat mij opviel bij het herlezen van ‘Studentenschetsen’ was de vitaliteit waarmee het indertijd geschreven was. De urgentie. De overtrokken en daarom meer dan terechte gravitas. Het gebeurde allemaal in een waas. Net afgestudeerd en met een broek vol goesting

en zelfoverschatting werkte ik het in één zomer af, overtuigd van mijn goddelijk talent en tomeloze ambitie, furieus tikkend op mijn schrijfmachine in de paar uren in de namiddag waarin ik wakker was doorheen nachten vol dronken en gedrogeerde viespeukerij in de cafés van Brussel en de slaapkamers van Amsterdam. Allemaal was het geregeld. Neen, wat zeg ik, gepredestineerd! In een fantastische *roman à clef* zou ik mijn onthutsende debuut maken, waarin ik zowel pakkend een universele tijdgeest zou vatten, als met de walgelijk lege poseurs van mijn generatie en mijn hippe stedelijke milieu zou afrekenen. Een milieu waarvoor ik – onbegrijpelijk genie voor gewone stervelingen – in al mijn diepe complexiteit evenveel afkeer als aantrekking voelde. Hierop zouden tien jaren volgen waarin ik, ondanks een smachtend publiek, geen enkele roman zou publiceren. Neen, ik zou die jaren doorbrengen in een blokhut in de bossen. Lezen, studeren, experimenteren, filosoferen! De ware aard van het bestaan

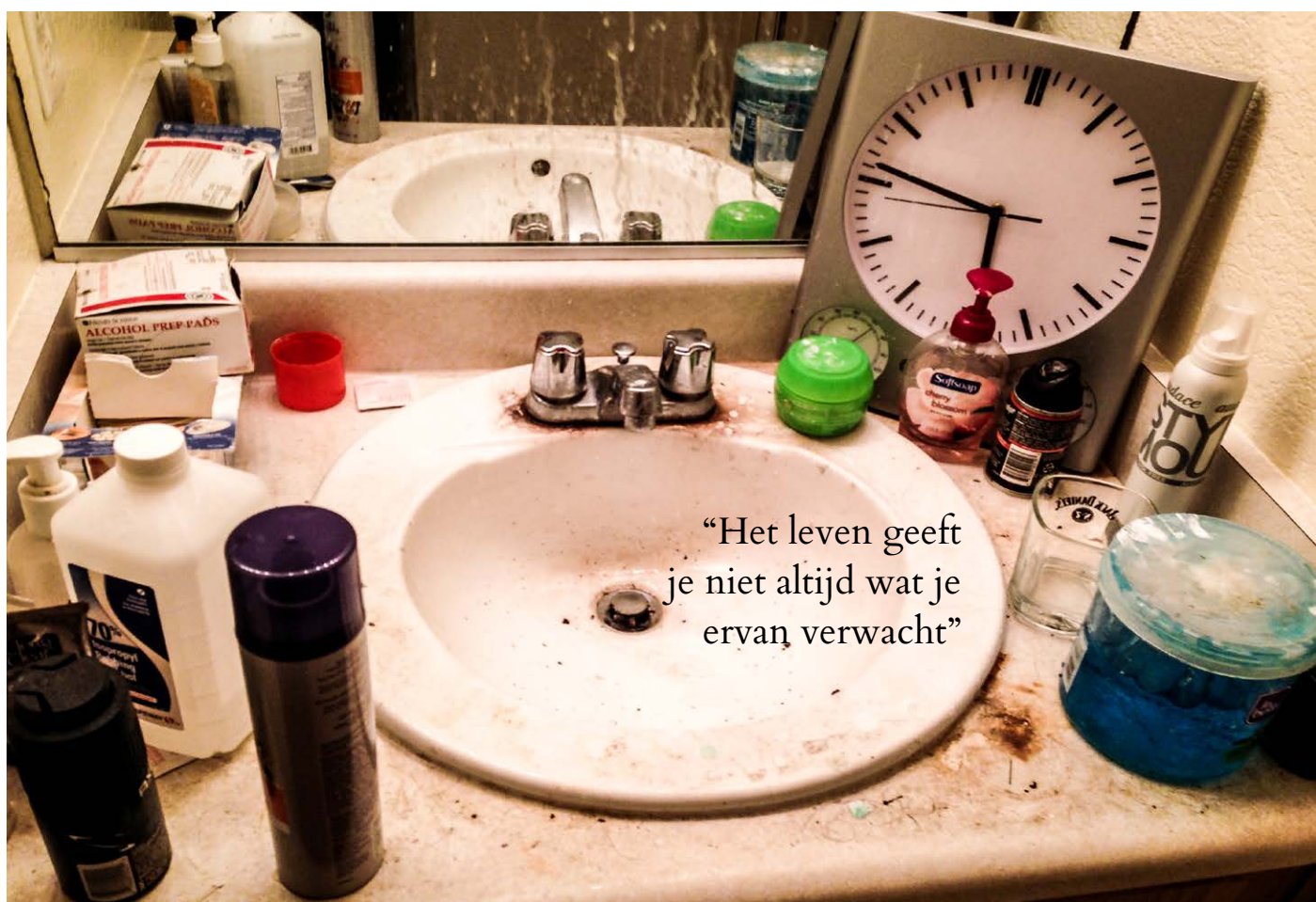
doorgronden! Net wanneer het Nobelprijsc Comité alle hoop om mij ooit eens in levende lijve te mogen eren zou opgeven, herrijs ik als de feniks uit zijn as. De volgende tien jaren schenk ik het ene meesterwerk na het andere edelmoedig aan de wereld. Hierop volgt het pensioen. Gezeten aan het hoofd van een lange tafel in het zonovergoten terras van mijn Franse wijngaard overschouw ik, mijn enorme pens immer gehuld in vuilwit marcelleke, tevreden het ravotten van mijn talloze kleinkinderen. De tuinman klaagt bij mij dat twee van mijn kleine jongens schaamteloos de rok van zijn ravissante zeventienjarige dochter hebben opgetild, een heldendaad die ik alleen maar kan belonen met een clandestiene fles wijn en een vette knipoog. Ten slotte zou mijn legende aan zijn einde komen wanneer mijn allerkleinste mij levenloos aantreft tussen de wijnranken. Geveld door wat charlatans van dokters een hartaanval zouden noemen, maar waarin ieder rationeel mens niets anders dan een terechte straffe Gods

voor deze nieuwe Icarus zou herkennen. Postuum ziet het koningshuis zijn fouten in en verheft mij in de adelstand. Bovenal zou men mij herinneren voor mijn hartveroverende bescheidenheid.

Godverdomme, wat was ik een aansteller. En dat brengt mij terug naar het heden en de realiteit. Ik heb één B-roman geschreven. Ik ben buitengesmeten aan het unief. Ik ben oud. Ik heb een kater. Mijn knie doet zeer. Ik heb in een lavabo gepist. Het leven geeft je niet altijd wat je ervan verwacht. Je kan dat een platitude van mijn kant noemen, en ik kan jou een onnozele snotaap noemen die wat meer respect moet hebben voor zijn ouderen, maar je ziet zelf wel in dat zo'n stellingenoorlog niemand verder helpt. Het belangrijkste punt is dat mijn boek nog eens gelezen wordt, het voorschot van de uitgever royaal was, en dat ik nog altijd kan doen wat ik doe. Dat gezegd zijnde, merk ik dat het intussen al vier uur in de namiddag is. Wie wil, mag mij een trappist trakteren. Ge vindt mij in het Foefke.

Gent, 18 mei 2017

HERMAN VINCKE

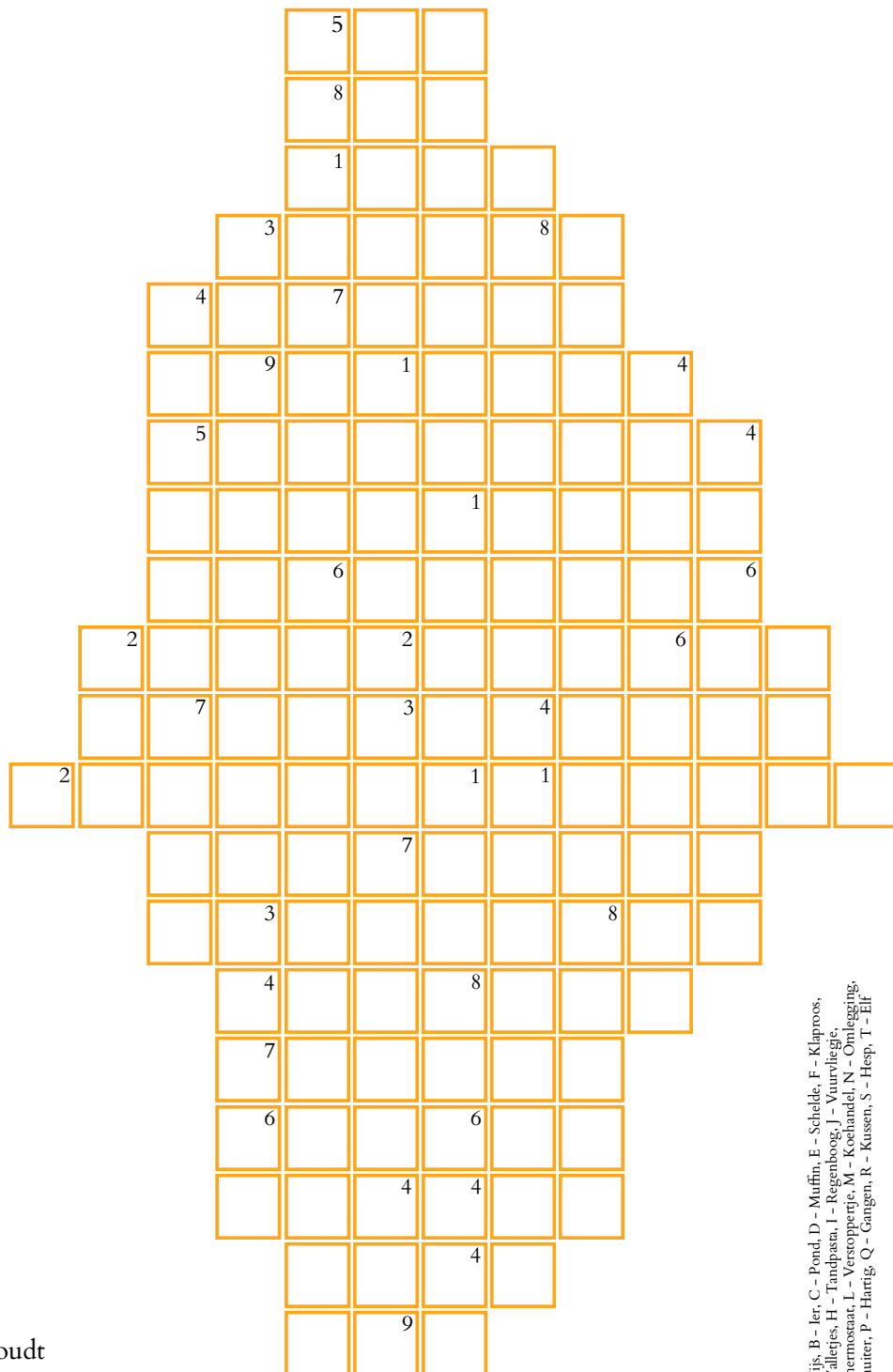


Cryptogram

Een cryptogram is niet zomaar een kruiswoordraadsel. Via synoniemen, homoniemen, associaties en gezond boerenverstand kun je de in te vullen woorden achterhalen. Om jullie niet totaal te ontmoedigen geven we wat hints: gelijke cijfers staan voor gelijke letters. IJ komt in één vakje.

Cryptogram door Lieselot Le Comte
Layout door Maxim Lippeveld

- A Slimme Gentenaar
- B Armeniër zonder armen
- C Gewichtig geld
- D Onfrisse Scandinaviërs
- E Grofgebekte rivier
- F Agressieve bloem
- G Kandidaat-rector in amsterdam
- H Mond vol spaghetti
- I Kleurrijk hemelverschijnsel
- J Brandend insect
- K Ik heb zin in warme koffie, weet je waar de ...
- L Weggestoken kinderspel
- M Veemarkt
- N Dodelijke weg
- O Iemand die verkouden is
- P Zoutig orgaan
- Q Eetbare ruimtes in huis
- R Liefkozend beddengoed
- S West-Vlaamse broeksriem
- T Sprookjeswezen dat van wiskunde houdt



A - Wijs, B - Ier, C - Pond, D - Muffin, E - Schelde, F - Klaproos,
G - Walleijs, H - Tandpasta, I - Regenboog, J - Vuurvlugje,
K - Thermosfiet, L - Versopporje, M - Koehandel, N - Omlegging,
O - Snurter, P - Hartig, Q - Gangen, R - Kussen, S - Hesp, T - Elf

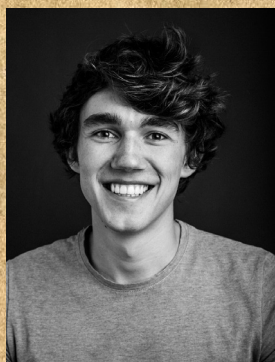
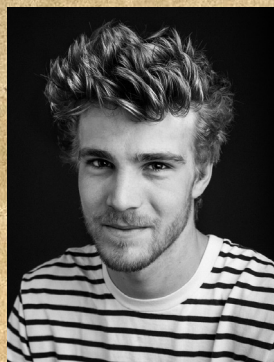
WOORDZOEKER

Zoek de twaalf dingen die sucken aan een thesis!

R	U	R	S	B	X	O	P	H	P	Y	N	Q	A	X	W	Z	K
Q	W	O	O	R	D	E	N	N	I	H	T	L	D	K	X	U	J
X	D	K	I	K	X	R	O	T	O	M	O	R	P	I	O	S	D
M	E	L	N	L	F	O	X	Y	T	V	X	M	O	J	Z	Y	Y
K	A	E	T	C	M	H	Z	W	A	E	O	A	V	G	Y	F	W
K	D	O	E	B	T	B	V	O	P	B	G	D	D	G	E	V	R
T	L	T	R	C	E	U	Y	F	S	F	S	Y	R	L	P	I	E
P	I	A	L	N	R	G	C	P	E	C	L	T	D	O	H	D	G
N	N	A	I	N	O	F	Q	A	C	O	W	F	R	L	W	I	X
U	E	I	N	P	L	Q	O	G	P	P	O	K	U	A	C	A	T
L	K	G	I	P	E	I	S	I	A	Y	K	I	B	Z	C	J	O
R	T	A	E	N	Y	N	W	N	P	C	Q	E	F	W	Y	T	O
L	H	L	F	X	E	N	Q	A	I	E	E	U	B	T	U	W	N
Q	R	P	O	K	Y	Y	E	E	E	N	H	B	X	H	E	B	T
K	V	Q	E	I	S	X	N	S	R	T	Y	P	T	J	G	W	E
G	R	T	T	G	Y	G	G	B	Y	E	Q	F	T	Q	R	R	O
N	P	U	A	I	V	V	J	Q	I	R	B	H	G	D	R	P	V
C	G	Q	U	J	B	N	K	O	R	L	N	K	B	C	O	S	I

- ABSTRACT
- INTERLINIE
- PLAGIAAT
- VOETNOOT
- COPYCENTER
- PAGINA
- PROMOTOR
- WOORDEN
- DEADLINE
- PAPIER
- TEKENS
- WORD

Redactie



2016-2017



DROAK, DROAK, LELIJKEN DROAK

Toen in 1993 in Henan, China, een fossiel ei met een opgekrulde kleine dinoderin werd gevonden, wist niemand tot welke soort het diertje behoorde. Al heel snel kwamen stemmen met mogelijke oplossingen, maar zeker wist men het niet, want nog nooit had iemand zulke grote dinoderin-eieren gevonden. Toen ze het fossiel in detail onderzochten en het vergeleken met ander dinomateriaal, kwamen Chinese

onderzoekers tot de constatactie dat ze met een nieuwe dinosort in hun handen zaten. Ze doopten het: 'babydraakje van China', ofwel *Beibeilong Sinensis*. Ter visualisatie: deze nieuwe soort was een gigantische vogelachtige dino die eieren legde in nesten ter grootte van tractorbanden. Zo'n ding zou je niet willen wakker maken om eieren van te nemen voor je ochtendomelet.



HONEY, I CAN EGGSPLAIN!



RAWR MEANS LEAVE ME THE FUCK ALONE IN DINOSAUR

FIRST I WAS AFRAID , I WAS PETRIFIED

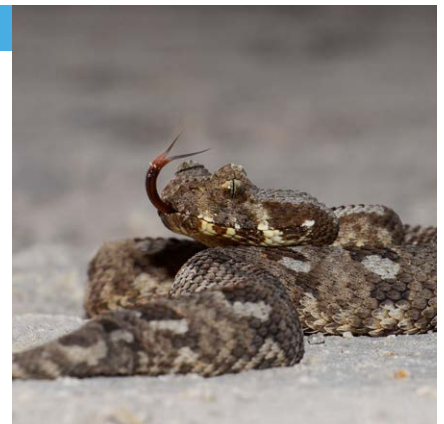
Nog nieuws uit dinoland! Al in 2011 werd door een Canadese mijnwerker een 110 miljoen jaar oud fossiel gevonden, maar nu stellen de archeologen het versteende beest open voor het publiek. Een unicum, want het fossiel is zo goed bewaard gebleven dat het aandoet als een standbeeld. Een overstromde rivier trok het dode dier de zee in en door de onderzeese zoutwaterbegraving werden de schubben en het

pantser in alle details bewaard. Het stuk fossiel beslaat de snuit tot de heupbeenderen van een nieuwe soort *nodosaurus*. Het **Smithsonian** zegt dat het beest een vijf meter lange herbivoor was en leek op een kruising tussen een hagedis en een leeuw. Je kan er zelf naar kijken in het Canadese Royal Tyrrell Museum of Paleontology. Misschien wat ver, maar het is het waard. Dinosauriërs blijven immers echt de max.

SURPRISE, BITCH

Geen dinosaurus deze keer, maar we blijven in schubbige sferen. De Albany-adder, een giftige slang die men uitgestorven achtte, is springlevend gevonden in Zuid-Afrika. De kleine zeldzame Albany-adder is amper bekend en dat is onterecht, want dit dier heeft de meest indrukwekkende wenkbrauwen van het hele slangenrijk. Het *flawless* diertje was al bijna tien jaar niet meer gezien en wetenschappers vreesden dat het de allerlaatste de pijp aan

Maarten had gegeven. Het zou hen niet verbaasd hebben: het verkleinen van hun habitat bleek al eerder een groot probleem te zijn. Maar niet dus! *Sneaky snek*. Helaas is hun ongestoorde chillperiode in Zuid-Afrika nu voorbij: aangezien wetenschappers weinig van de slangensoort weten, zullen de vier gevonden exemplaren grondig bestudeerd worden. *Big Brother is watching you*.



WERQ IT

PSYCHONAUTEN

Een psychonaut: hij is zoals een astronaut, maar dan met drugs. Is de wondere wereld van psychedelica ook iets voor u?

DOOR NICOLAS VAN LAERE, WOUT VIERBERGEN

ILLUSTRATIE DOOR WOUT VIERBERGEN

ILLUSTRATIE DOOR ANN VANDERHEYDEN

Obscure flyers, cryptische e-mails en een afspraak op een verborgen locatie: het klinkt als een of andere whodunit uit de jaren 40. De oorzaak voor alle mysterie is echter niet om de moordenaar van de Black Dahlia te vinden, maar om bij de praatgroep 'Psychonauten in Gesprek' terecht te komen. Psychonaut: "Iemand die op ontdekkingsreis gaat in het universum van de geest – een mentale reiziger. Dat kan door middel van meditatie of lucide dromen, maar in de meeste gevallen maken psychonauten gebruik van psychedelica." We vinden V. op de eerste verdieping van een niet nader genoemde kroeg - raadselachtig, weet je nog?

EEN REIS

"Ik ben nu iets meer dan twee jaar aan het experimenteren met psychedelica, en ik heb echt onbeschrijflijke dingen

meegemaakt", begint V. Vandaar het idee om 'Psychonauten in Gesprek' op te richten. "Zelfs wanneer de mensen rondom je ervoor open staan, zijn de ervaringen zo bizar en uniek dat er niet over te communiceren valt. Dat kan een gevoel van vervreemding opwekken. Het voelt als kleur uitleggen aan een blinde." Zelf experimenteert V. voornamelijk met 4-AcO-DMT en 1P-LSD. 4-AcO-DMT is een chemisch analoog van psilocybine, de werkzame stof in paddenstoelen. Deze chemische analoog kan dus in farmacologisch onderzoek gebruikt worden, zeker omdat het een bijna identiek toxiciteitsprofiel heeft als psilocybine, waardoor de effecten perfect voorspelbaar zijn. "Je weet dus exact wat je krijgt. Dat is anders dan wanneer je lsd op straat koopt. Dat kan een andere drug zijn, waarmee je jezelf kan vergifigen." 1P-LSD is een analoog

van lsd, waardoor de effecten gelijkaardig zijn, al duren ze twee uur minder lang.

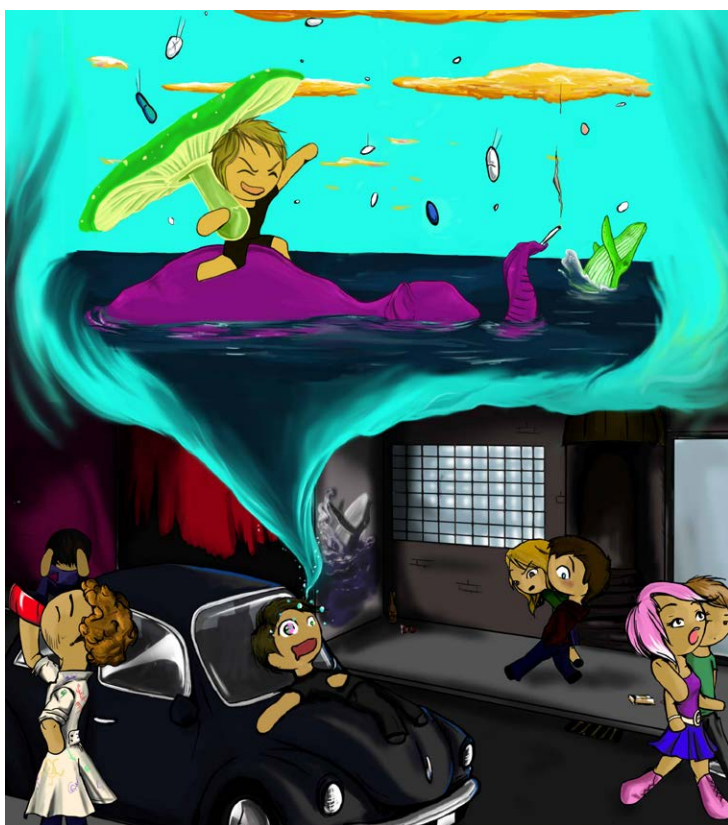
"De trips hebben me op een enorm positieve manier veranderd", luidt het bij V. Op de flyers die her en der in Gent te vinden waren, stond te lezen dat psychedelica ook kan helpen tegen angststoornissen en depressie. "Veel

"Het voelt als kleur uitleggen aan een blinde"

onderzoeken staven deze stelling en er zijn ook veel anekdotes die suggereren dat het je kan helpen met je angsten. Mensen met kanker doorstaan vaak doodsangsten, maar door psychedelica en de bijbehorende ervaringen kunnen ze er makkelijker mee omgaan. Hetzelfde soort positieve effecten heb ik ook persoonlijk ondervonden."

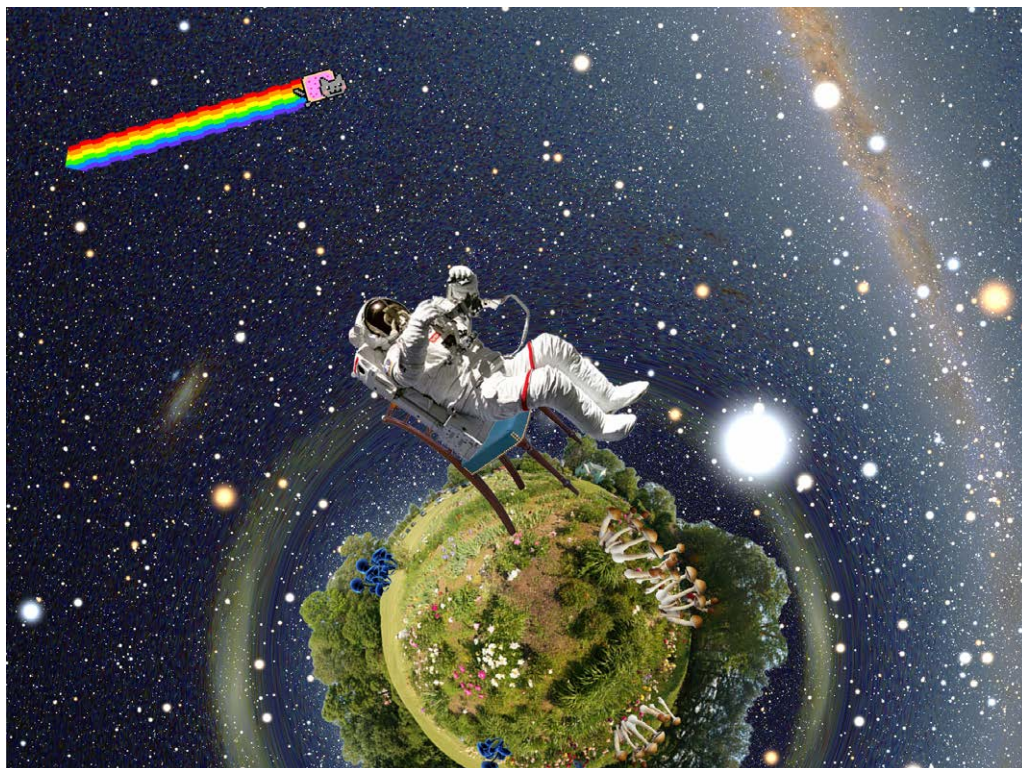
BUITEN JEZELF

Onderzoek van dr. James Fadiman, een echte frontrunner wat betreft onderzoek naar psychedelica, toonde ook aan dat een transcendente ervaring - voornamelijk aan de hand van ayahuasca - kon helpen met verslavingsproblematieken van onder andere alcohol en heroïne. Hij theoretiseert dat veel mensen last hebben van verslaving omdat ze zich geïsoleerd voelen, zonder connectie met de mensen en de wereld rondom zich. Na de transcendente



ervaring rapporteerden de proefpersonen wel gedronken te hebben, maar er geen genot meer in te hebben gevonden. Ze wilden hun emoties en de wereld rondom zich niet meer verdoven. Dit soort veelbelovend onderzoek werd voor de jaren 70 vaak uitgevoerd, maar omdat lsd een teken van de tegencultuur van hippies was geworden, werd de drug geïlegaliseerd en werden alle onderzoeken stilgelegd. Het is pas sinds kort dat er opnieuw onderzoek gedaan wordt naar de therapeutische mogelijkheden van psychedelica.

NAAR JEZELF



Psychonauten zijn geen rookies die licht over het gebruik van psychedelica gaan. Voor elke trip onderzoeken ze uitgebreid de effecten van de drug die ze gaan nemen en wat het doel is van de trip. Nadien volgt er ook een uitgebreide zelfreflectie waarvoor vaak meerdere dagen nodig zijn om de hele trip te kunnen verwerken. Voor en na, maar ook tijdens de trip is het

“Je moet altijd een begeleider hebben. Anders kun je op je kop vallen”

belangrijk dat je in een veilige, gecontroleerde omgeving bent. “Het punt is dat je altijd een begeleider moet hebben. Anders kun je op je kop vallen”, besluit V. wanneer hij over zijn bizarste en meteen ook laatste trip ooit zonder begeleider vertelt. “Al was het een zeer positieve trip, toch heb ik veel geluk gehad, want het was compleet onverantwoord dat ik alleen was. Het doel van de trip was pure introspectie. Ik ging thuis op een stoel zitten en mijn eigen gedachtegang analyseren. De *aftermath*

van die trip: ik was heel hard op mijn hoofd gevallen, de vloer van mijn kamer was bedekt met glas en gebroken kristal en het nachtkastje van mijn bed was gekraakt. Er was een moment waarop ik door de muur probeerde wandelen omdat ik om één of andere reden dacht dat dat ging lukken.” Een mogelijke oorzaak hiervoor? V. was tijdens de trip in staat om gevoelens en prikkels los te koppelen van het zelfconcept, het ego, van de sensatie. “Als je honger hebt, identificeer je die prikkel met een ego, dat is de impuls voor de actie ‘ik moet eten’. Ik had toen ook honger, maar door de inzichten in de gedachtenstructuur tijdens de trip kon ik dat ook verlaten. Dat was heel bizar. De sensatie van honger werd perfect, compleet. De sensatie was zo puur dat deze niet meer gekoppeld werd aan de zelf die ik was of zou moeten zijn. Ook toen ik op mijn hoofd viel was er geen pijn, want alles was pure sensatie.”

Nieuw onderzoek suggereert dat psilocybine, de hoofdcomponent van magische paddestoelen nieuwe connecties in de hersenen doet ontstaan tussen eerder onverbonden delen van de hersenen. Ook

heeft men ontdekt dat connecties niet op een willekeurige manier, maar in verschillende onderscheidbare patronen of cirkels gevormd worden. Door deze nieuwe connecties ervaren sommige gebruikers onvoorstelbare zaken als bijvoorbeeld het zien van muziek in kleuren. Neuroloog **David Nutt** denkt ook dat deze nieuwe connecties voor intense verlossing of opluchting kunnen zorgen.

Psychonaut of astronaut, er zijn verschillen, zowel in schrijfwijze als in de reis die ze maken, maar zeker ook veel gelijkenissen. Allebei zijn ze wel eens met hun hoofd en gedachten boven de wolken, in hogere sferen. Ze reizen ver weg, maar komen graag terug met hun voetjes op de grond te staan om later opnieuw te kunnen vertrekken. Ook vertrekken ze allebei niet zomaar op reis. Een grondige voorbereiding is vereist en wetenschap is nooit ver weg te denken. Veiligheid boven alles. Je wil niet dat je ruimtesonde tijdens de vlucht in vlammen opgaat of onbestuurbaar in een lege kosmos rond gaat zweven. En beiden komen met onverwoordbaar rijke ervaringen weer thuis.

MICRODOSERING LSD

De zakenmensen van Silicon Valley hebben onlangs een wervelwind aan controversie doen ontstaan toen ontdekt werd dat het er gangbaar is om kleine dosissen lsd te nemen om hun productiviteit te verhogen. Microdosering, zegt u?

Bij microdosering spreken we van een subperceptuele dosis: een dosis die niet expliciet waargenomen wordt. Dus nee, die zakenmensen zitten niet allemaal te hallucineren achter hun bureau. Het effect zit hem in kleine dingen: je bent wat vriendelijker, een beetje meer tolerant, wat productiever en creatiever, en dit voor een langere tijd dan normaal. Mensen beschrijven het als het gevoel een uitzonderlijk goede dag gehad te hebben. Daarnaast is het effect veel effectiever en met minder bijwerkingen dan *cognitieve enhancers*, afgeleiden van speed, met als het meest bekende voorbeeld rilatine. Waarom ontdekken we dit wondermiddel nu pas?

Albert Hofmann, de uitvinder van lsd, nam tegen het einde van zijn leven zelf gemiddeld twee keer per week een microdosis - naar men zegt wanneer 'hij ging wandelen tussen de bomen'. Zelf was hij vol lof over de effecten van deze microdoses, en vond hij dat er te weinig onderzoek naar gedaan werd. Ondertussen was lsd natuurlijk al illegaal - een feit waar Hofmann zelf niet mee akkoord ging, want hij heeft tot het einde van zijn leven geprobeerd om lsd gangbaar te maken als therapievorm binnen de psychiatrie.

Nu in cijfers: wanneer het gaat over een transcendente dosis - een dosis waar je

best een tripbegeleider bij de hand hebt - is dit een dosis van 400 microgram. 200 microgram is ideaal voor wanneer je wil graven in het diepste van je ziel, en dus ook voor psychotherapie. Wanneer je moeilijke fysische of biomechanische problemen wil oplossen, neem je beter 100 microgram. 50 Microgram stond vroeger bekend als de museumdosis - nu eerder als de concertdosis. En uiteindelijk is een microdosis 10 tot 15 microgram.

Een dosis om de drie dagen is genoeg om de effecten waar te nemen. Dat komt omdat een microdosis lsd effect heeft voor een tweetal dagen. Dat spreekt de wetenschap volledig tegen, want volgens experts zou deze dosis al binnen anderhalf uur al uitgewerkt moeten zijn. Lsd is bovendien niet verslavend, deels omdat je lichaam zeer snel tolerantie opbouwt. Twee dagen na elkaar een dosis nemen, zou amper iets doen.

Zoals bij alle drugs zijn er natuurlijk ook bijwerkingen. Sommigen rapporteren een verhoogde bloeddruk, stijfheid aan de kaakspier, hoofdpijn, droge ogen, overgevoeligheid aan schermen, paranoia, delusies en hypochondrie. Microdoseer dus op eigen risico, maar misschien kan het toch helpen om die examens door te komen. Of nietn want wij zetten mensen niet aan tot druggebruik.



HET SUPER, SUPER LIEGEBEEST

Mannen liegen gemiddeld drie keer per dag, vrouwen één keer, zo blijkt uit verschillende enquêtes en studies. Omdat de antwoorden van proefpersonen ons weinig betrouwbaar lijken, nemen we zelf een week lang de proef op de som. Hoe vaak - en waarover - liegen we nu echt?

DOOR LIESELOT LE COMTE

“Alle Kretenzers zijn leugenaars”, zei de Kretenzer. Zo luidt een van de oeroude paradoxen van **Zeno**. Dus als ik hier nu beweer dat ik een behoorlijk eerlijk persoon ben, dan kan dat net zo goed een dikke leugen zijn. Sceptici kunnen dit artikel beter links laten liggen, de rest kan ik op mijn - weliswaar reeds zwaar beproefde - communiezieltje zweren dat geen letter van wat volgt gelogen is.

DAG 1: EERLIJK ZIJN IS VERDOMD HARD WERKEN

Aantal leugens: 0

Letterlijk zelfs. Nu ik weet dat ik een artikel moet schrijven over liegen, is het een pak moeilijker om te liegen. Dus wanneer een wanhopige collega mij vraagt om een shift over te nemen, kan ik het niet over mijn hart krijgen om een excuus te verzinnen. Gevolg: ondanks de nood aan een verantwoorde hoeveelheid slaap sta ik 's avonds pintjes te tappen. 's Anderdaags levert dat bloeddorlopen oogjes op, maar een rode neus is me bespaard. Het Pinokkio-effect bestaat immers echt. Niet dat de neus van leugenaar gaat groeien, wel wordt ze warmer en roder. De Spaanse wetenschappers **Gómez Milán** en **Salazar López** ontdekten met behulp van thermografie (warmtecamera's) dat bij leugenaars

de temperatuur rond de neus en in de orbitaalspier van de binnenste ooghoeken stijgt, terwijl de temperatuur van de rest van het aangezicht daalt. Kleine kanttekening: verkoudheden en pollenallergie leveren ook een rode neus op. Niet te snel argwanen dus.

DAG 2: BELEEFDHEID BOVEN ALLES

Aantal leugens: 1

“Nee hoor, dat interview was helemaal niet *awkward*.” Het was écht een leugentje om bestwil. We nemen onze toevlucht tot *little white lies* wanneer de waarheid meer schade toe zou brengen aan een relatie dan een kleine onwaarheid. Maar is dat ethisch wel verantwoord? Ik neem mijn toevlucht tot morele rots in de branding nummer één: Google. De wegen van het algoritme zijn ondoorgrondelijk, want ik krijg op de eerste twee pagina's louter christelijke websites voorgeschoteld. Tussen de kitscherige kruisbeelden door kom ik te weten dat **Sint-Augustinus**, **Thomas van Aquino** en **Immanuel Kant** elke vorm van liegen veroordelen, ook al is het om je eigen vel te redden of om een ander te beschermen. Hun voornaamste argumenten daarvoor zijn dat liegen een perversie is van de natuurlijke spraak die God de mensen schonk. Utilitaristen zoals

Iain King daarentegen vinden leugentjes om bestwil best oké. **Nietzsche**, nooit verlegen om een provocatie meer of minder, schreef in 'Menschliches, Allzumenschliches' dat veel mensen de waarheid vertellen uit zwakte, omdat ze het moeilijk vinden om de nochtans nuttige leugen vol te houden. Onderzoek wijst inderdaad uit dat intelligente mensen makkelijker liegen dan minder begaafde personen.

DAG 3: “JA HOOR, IK BEN ECHT WEL, HEEL ZEKER OKÉ”

Aantal leugens: 12 keer dezelfde

Met een gebeitelde glimlach op het gezicht beweren dat je je prima voelt, terwijl je bed verlaten een grotere opgave was dan een uitdaging van **Tom Waes**. Je kunt liegen omdat je geen behoefte voelt om je lief en leed te delen met een vage kennis die langs z'n neus weg vraagt hoe het gaat. Daar komt ook een aspect van zelfdeceptie bij kijken. Liegen tegen jezelf is een van de handige psychologische trucjes die het leven net iets aangener maken. Het wordt zelfs aangeboden in coachingsessies om een betere indruk te maken tijdens sollicitaties. Maar zelfbedrog kan ook ontaarden in waanideeën bij persoonlijkheidsstoornissen zoals borderline of

narcisme. Wanneer iemand zijn leugen echt gelooft, is er sprake van *pseudologia phantastica*. Bij pathologisch liegen, dat geen ziekte op zich is maar een symptoom van een psychologische aandoening, is de patiënt zich wel degelijk bewust van de onwaarheid.

DAG 4: DE KUNST VAN HET OVERDRIJVEN

Aantal leugens: 1

Overdrijven is ook een beetje liegen. Het maakt gesprekken interessanter en opwindender, dus we tolereren onze gesprekspartner wanneer die de boel wat aandikt. Zolang we er zelf ook maar een schepje bovenop mogen doen. Mannen overdrijven vaker feiten en gegevens, terwijl vrouwen meer geneigd zijn om emoties en gevoelens te dramatiseren. *Insert* stomme clichébevestigende biologische uitleg. Nog meer tenenkrul-

lende clichés: volgens cijfers van datingapps liegen vrouwen vooral over hun gewicht en leeftijd, en mannen over de graad van hun opleidingsniveau en hun relatiestatus. *F*ck* al die pseudopsychologische flutonderzoekjes. Grove taal wijst trouwens op eerlijkheid volgens onderzoekers uit Hongkong, de VS, Engeland en Nederland. Wie het hart op de tong draagt, confirmeert zijn of haar mening minder aan wat sociaal wenselijk is, waardoor de uitspraken oprechter zijn. Bovenstaande geldt niet voor **The Donald**, die erin slaagt de grootste onwaarheden in de grofste taal te verkondigen.

DAG 5: "U WAS EEN FANTASTISCH PUBLIEK"

Aantal leugens: geen flauw idee

Weliswaar geen flagrante leugens vandaag, maar als deel van een festiva-

lorganisatie is het echt onmogelijk om 100% oprecht te zijn. "Echt een goed optreden, maar ik verga van de honger, dus eigenlijk had ik liever dat je vijf minuten eerder stopte", is niet echt een optie om muzikanten te begroeten. Zaken verzwijgen is misschien niet echt eerlijk, maar echt liegen is het evenmin. Toch is het misschien een betere optie dan de leugen om bestwil, want voor je het weet ontpop je tot een echt liegebeest. Mensen hebben geen leugenkern in de hersenen, maar tijdens het vertellen van een onwaarheid vertoont de amandelkern in de hersenen, die geassocieerd wordt met emoties, een grotere activiteit. Hoe meer we liegen, hoe minder actief de amandelkern wordt. Je wordt dus als het ware immuun voor de onrustige emoties die gepaard gaan met liegen. Dus in geval van twijfel: spreken is zilver, en zwijgen is goud. Mijn communiciezieltje is muisstil.



E.T. PHONE HOME

CONTACT MET MENEER DEN ALIEN

Al decennialang is de mensheid geïntrigeerd door de mogelijkheden van buitenaards bezoek op aarde. Dat bewijst de sporadische massahysterie rond vermeende ufomeldingen en graancirkels, maar hoe staat het echt met het contact met onze galactische burens?

DOOR EMILIE DEVREESE

CARTOON DOOR LORENZ KEMPEERS

Hoewel de kans dat **Fons Van Callenberghe** dertien jaar, zeven maanden en vier dagen geleden ontvoerd werd door *meneer den alien met zijn tjoepen en zijn nappen* klein is, is de mogelijkheid dat we niet alleen zijn in het universum geen pure **Mark Peeters**-praat. Het universum is zodanig groot, dat het in feite onmogelijk is dat er enkel op onze planeet intelligent leven zou te vinden zijn. Om maar wat met cijfers te gooien: naar schatting zouden er zo'n 100 tot 400 miljard sterrenstelsels zijn, wat zou neerkomen op zo'n tienduizend

Als we zouden rekenen dat minstens 1 procent van de sterren een bewoonbare planeet rond zich hebben draaien, komt dat in ons eigen sterrenstelsel alleen al neer op zo'n 100 miljard aarde-achtige planeten en naar schatting 100 biljard in het hele heelal. Nog eens 1 procent van deze planeten zou ook nog eens leven kunnen bevatten. Om je dat beter voor te kunnen stellen: voor (alweer) elke zandkorrel op aarde zou er één planeet met leven te vinden zijn in het universum.

VREEST NIET! IK KOM IN VREDE!

miljard lange bestaan enkel onintelligente levensvormen in de vorm van eencellige organismes. Dat kan ook voor andere bewoonbare planeten gelden: *meneer den alien* is niet per se een kaal, groen mannetje in een ufo, maar kan evengoed een saaie amoëbe zijn. Daarbij komt dat onze planeet vrij jong is in vergelijking met het universum dat zo'n 13,8 miljard jaar oud is sinds de big bang. Er zijn dus heel wat planeten die waarschijnlijk miljarden jaren ouder of jonger zijn dan de onze, waardoor het ook mogelijk is dat de levensvormen op die planeet miljarden jaren voor of achter staan op onze eigen beschaving. Wie weet hebben de aliens onze aarde al miljoenen jaren geleden gekoloniseerd en leven wij al sinds het begin van de mensheid in een Matrix-gewijze hel, waarbij we zonder dat we het weten volledig gecontroleerd worden door boosaardige buitenaardse wezens?

GEGROET, AARDBEIIEN!

Een andere moeilijkheid bij het contact leggen met buitenaards leven, zijn de enorme afstanden tussen de planeten onderling. De dichtstbijzijnde aarde-achtige planeet, Proxima B, die in een baan rond de rode dwergster Proxima Centauri draait, ligt zo'n 4,2 lichtjaren van ons verwijderd. Als je weet dat de snelheid van het licht ruwweg 300 000 km per seconde bedraagt, kan je al rekenen over welke afstanden we spreken en zoals we



sterren per zandkorreltje op aarde. *Feeling small yet?* Het wordt nog straffer: volgens berekeningen van **Proceedings of the National Academy of Science of the United States of America (PNAS)** zou er rond zo'n 22 procent van deze sterren een aarde-achtige planeet kunnen cirkelen.

Als er dan toch zo veel leven te vinden zou zijn in het heelal, waarom zijn we er dan nog steeds niet in geslaagd om contact te leggen met onze buitenaardse burens? 'Leven' betekent niet altijd 'intelligent leven'. Ook onze eigen planeet kende voor het grootste deel van haar 4,54

allemaal weten, zijn we voorlopig nog wel eventjes zoet met de eerste mens op Mars te krijgen, dus op de eerste echte Millennium Falcon die de *hyperspace* kan doorkruisen is het nog even wachten.

Naast mogelijke verschillen in ontwikkeling en de enorme afstand, zijn er nog andere redenen die het contact met buitenaards leven kunnen bemoeilijken. Een daarvan is de mogelijkheid dat het afweersysteem van de aliens niet aangepast is aan de bacteriën die zich op aarde bevinden en vice versa. Hier op aarde zien we al dat mensen die naar een ander continent emigreren of besmet worden door immigranten vatbaarder zijn voor ziektes die op een bepaald continent vaak voorkomen omdat zij er nooit antilichamen voor hebben opgebouwd. Op deze manier stierven bijvoorbeeld bij de kolonisatie van Amerika indianen bij bosjes aan ziektes zoals de pokken, die meegebracht werden door Europese immigranten. Ook luchtdruk of chemische samenstellingen in de lucht zouden problemen kunnen geven voor de bezoeker.

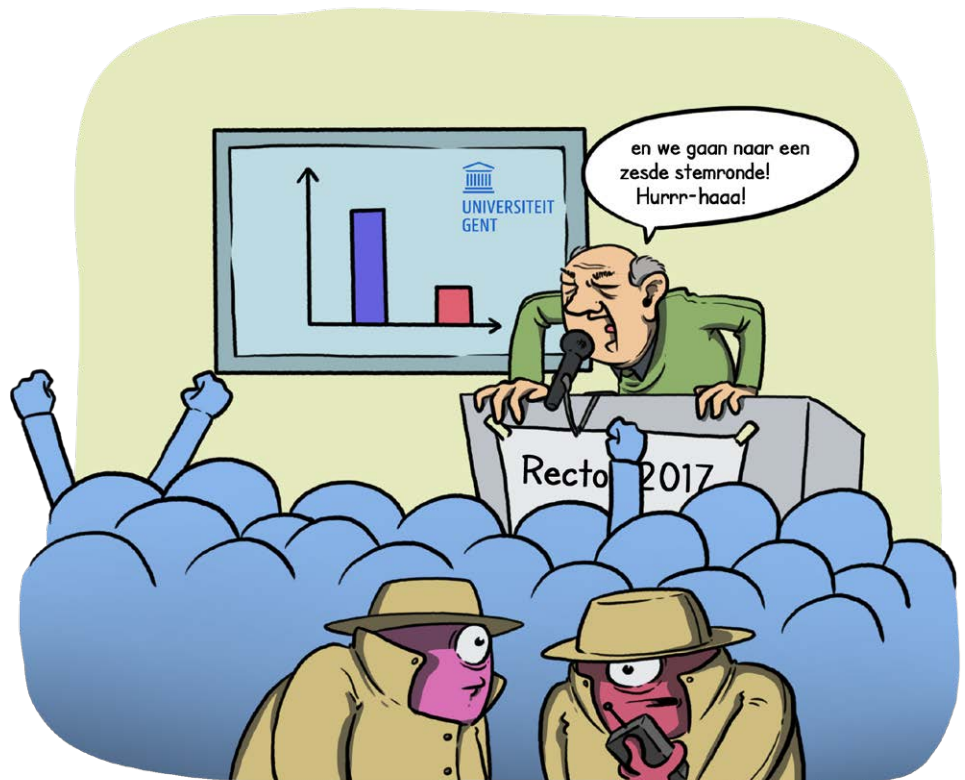
Verder weten we niet of buitenaardse levensvormen onze manieren van communiceren wel zouden zien als communicatie, en omgekeerd, en is het dus zaak om in staat te zijn om natuurlijke fenomenen te kunnen onderscheiden van pogingen tot contact via bijvoorbeeld elektrische golven.

IK HEB JULLIE JARENLANG GEOBSERVEERD!

Ondertussen heeft de mens ondanks al deze uitdagingen al talrijke pogingen tot contact met *extraterrestrials* ondernomen. Een bekend voorbeeld hiervan is het **Messaging to Extraterrestrial Intelligence**-project (METI), waarmee men vanaf de late jaren 60 eenvoudige

radiosignalen de ruimte in stuurde waarvan men hoopte dat intelligente buitenaardse levensvormen ze zouden kunnen begrijpen. Omdat men in die tijd nog niet veel kennis had van andere bestaande zonnestelsels en extrasolaire planeten, verloren de overheden na een tijdje hun interesse in METI en bouwden ze de subsidies voor het onderzoek af, waardoor het project moest zien te overleven aan de hand van donaties. Vanaf de jaren 90 en de eerste jaren van de 21ste eeuw groeide de interesse voor onderzoek naar buitenaards leven weer dankzij de ontdekking van nieuwe zonnestelsels en planeten, wat leidde tot het lanceren van ruimtecapsules **COROT (European Space Agency, 2006)** en **Kepler (NASA, 2009)**, observatoria die onderzoek doen naar extrasolaire planeten. In 2013 had Kepler al 105 exoplaneten gelocaliseerd, waarvan er één, Kepler-22b, potentieel

bewoonbaar is. Dankzij de ontdekking van deze nieuwe planeten genoot ook het METI-project hernieuwde aandacht en sindsdien focussen de berichten die METI uitstuurt op door Kepler en COROT gedetecteerde planeten, zoals de in 2013 naar de aardachtige planeten Gliese 581g en Gliese 581d gezonden 'A Message From Earth' (AMFE). Hiernaast zijn er nog enkele andere projecten zoals **SETILive** waarbij vrijwilligers radiosignalen van aliens proberen te vinden die mogelijk niet door computers opgepikt werden door aardse radioverstoreningen en Search for **SEVENDIP**, dat electromagnetische signalen van buitenaardse intelligentie tracht op te vangen. Voorlopig hebben we nog geen signalen opgevangen waarvan bewezen is dat ze van intelligent leven komen, maar wat niet is, kan nog komen. Uiteindelijk zijn wij voor de aliens ook maar aliens.



"Agent X1 aan basis; intelligentieniveau twijfelachtig, weet niet of communicatie mogelijk zal zijn, over."

(ON)BEWUST: OVER INTERNERING, S



"De uitzichtloosheid van opgesloten geïnterneerden staat hun creativiteit niet in de weg"

"Eén op vijf geïnterneerden komt in de gevangenis terecht"



SCHULD EN BOETE

DOSTOJEWSKIAANSE DILEMMA'S IN HET GUISLAIN

Drieëntwintig veroordelingen, één oorzaak: in België belanden nog steeds te veel geïnterneerden in de gevangenis. Met zijn nieuwe tentoonstelling wil het Museum Dr. Guislain deze problematiek in al haar facetten belichten.

DOOR JOLINE VERMEULEN, ELISABETH GOETHALS

FOTO'S DOOR ELISABETH GOETHALS

Over het snijvlak tussen psychisch leed en maatschappelijke bescherming woekert sinds mensenheugenis een hevige discussie. Beide kanten werpen cruciale vragen op: hoe wordt bepaald wie psychisch 'ziek' is? Wie stelt zo'n diagnose? Waartegen beschermen we ons: de confrontatie met een disfunctioneel persoon of een disfunctioneel systeem?

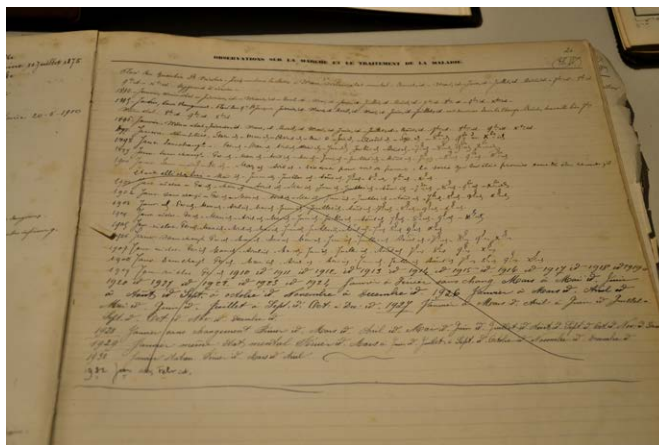
HET VERLEDEN VAN WAANZIN

"History rhymes", sprak schrijver **Mark Twain** aan het begin van de twintigste eeuw. Met deze gevleugelde woorden in het achterhoofd schreef historicus **Michel Foucault** zijn 'Geschiedenis van de waanzin in de zeventiende en achttiende eeuw', een chronologisch onderzoek naar de invloed van de samenleving op het concept van waanzin.

De ouwe dorpsgek, die een plek had in de middeleeuwse samenleving en zo enige vorm van vrijheid genoot, verloor deze bij de overgang naar de vroegmoderne tijd. De vreemde maar gezapige man van op de hoek werd een *persona non grata*: een gevaarlijk iemand die achter slot en grendel hoorde, of een ziek individu dat een medische studie en behandeling vergde. Het antwoord op deze verandering bood het gesticht, een plek waar de onredelijke gek onder het alziende oog van de aliënisten werd geplaatst. Deze nieuwe categorie artsen onderwierp de patiënt aan een *traitement*

morale, een behandeling die de irrationele gek wat zin moest bijbrengen zodat hij terug zou kunnen functioneren in de rationele wereld.

In de achttiende eeuw kwam er met de stijgende aanhang van het positivisme een ommekeer: dankzij de 'wetenschap' dachten we te snappen waarom iemand zich vreemd gedroeg, gingen we dit gedrag categoriseren en uiteindelijk als ziekte bestempelen. Zelfs psychiaters konden niet aan de allure van het objectieve weten te weerstaan en doken het naturaliserende vertoog in dat voortaan gebruikt zou worden om waanzin te verklaren.



IDEM, IDEM

De geschiedenis van de waanzin blijkt nauw verbonden met die van internering: lange tijd bestond slechts een vage grens tussen veroordeelden en psychiatrische

patiënten. Zo duiken diagnoses als 'folie morale' en 'psychopathie', voorlopers van

2016 al een nieuwe interneringswet van kracht die de patiënt een kans moest geven op re-integratie door hem of haar een aangepast zorgtraject aan te bieden.

IN HET HEETST VAN DE STRIJD: (ON) BEHANDELD

Naar aanleiding van de nieuwe wet hebben de **Orde van Vlaamse Balies, Handelsreizigers in Ideeën** en het **Museum Dr. Guislain** de handen in elkaar geslagen om aan de hand van een tentoonstelling het debat rond forensische psychiatrie aan te wakkeren.

Bij binnenkomst wordt de bezoeker meteen geconfronteerd met het verhaal van meesteroplichter **Piet Van Haut**. Ondanks zijn schreeuw om media-aandacht, in beeld gebracht door een reusachtige collage van krantenknipsels, getuigt hij in intieme interviews over zijn eenzaamheid als geïnterneerde: belangstelling kan hij kopen, kennissen heeft hij in overvloed, maar vriendschap is hem onbekend.

De volgende kamers zijn gewijd aan de relatie tussen internering en beeldende kunst. De uitzichtloosheid van opgesloten geïnterneerden, die vandaag om het half jaar geëvalueerd worden, staat hun creativiteit dus niet in de weg. Dat bewijzen de tentoongestelde werken van o.a. **Wölfi** en **Drenthe**. Hun creaties zijn vervaardigd uit alledaagse materialen, die

zo hun beperkte mogelijkheden als artiest aanklagen.

Ten slotte is de binnentuin van het museum opgewaardeerd tot fotogalerij van de nieuwste reeks van **Sébastien van Mallegem**. Voor '(On)behandeld' verbleef hij een tijd lang in forensische instellingen, waar hij het dagelijkse leven van geïnterneerden in aangrijpende beelden vastlegde.



de psychopathologie van vandaag, vaak op in oude patiëntenregisters van het Guislain. Opvallend is dat veel van deze diagnoses aangevuld zijn met een reeks 'idems', die op de uitzichtloze situatie van de patiënt in kwestie duiden. Dat artsen dit woord al na een korte observatie neerpennen, illustreert het onvermogen van het psychiatrische systeem om gepaste zorg te voorzien.

VEROORDELING VAN BELGIË

Datn onvermogen is in ons land nog niet verholpen. Zo komt één op vijf geïnterneerden in de gevangenis terecht, waar het ontbreekt aan therapeutische ondersteuning. In forensische vleugels of instellingen is er door chronische overbevolking immers een tekort aan plaatsen. Bijgevolg is België maar liefst drieëntwintig keer veroordeeld door het **Europees Hof voor de Rechten van de Mens** (EHRM) omdat het zijn verplichtingen ten opzichte van geesteszieken niet naleeft. Bij de laatste veroordeling, in september 2016, besloot het Hof dat het interneringssysteem zelf aan de oorzaak ligt van de mensenrechtenschendingen. België kreeg toen twee jaar de tijd om de problemen grondig aan te pakken. Als directe reactie hierop ging op 1 oktober

KENNIS OVER DE PSYCHIATRISCHE GESCHIEDENIS VOLGENS FOUCAULT WERD GEPUT UIT HET BOEK PSYCHODIAGNOSTIEK ANDERS BEKEKEN: KRITIEKEN OP DE DSM DOOR **STIJN VANHEULE**.





THE ONLY WAY IS UP

24-26/05, CAMPO

THEATER- In 'The only way is UP' komen vier hoofdpersonages aan het woord op verschillende sleutelmomenten in hun leven: als kind, puber, jongvolwassene, dertiger, veertiger en vijftiger. Dit alles begeleid door hun zelfgeschreven soundtrack, gebracht door twee dj-booths die live muziek én (neon-)quotes tegen elkaar op samplen. Een elektro-opera, zo u wil. Hun inspiratie halen ze onder meer bij 'The Up Serie's' (BBC). Boris en Jonas zoeken het antwoord op vragen omtrent ouder worden. Hoezeer verandert je houding tegenover bepaalde thema's naarmate je ouder wordt? In hoeverre is de manier waarop je in het leven staat al van jongs af aan bepaald? Ze zoeken het uit in een voorstelling over alledaagse dingen, in een surreëel universum dat alles wegheeft van een langgerekte lsd-trip. Joepie, drugs!



KASK DRAMA | EIEIEI

29-31/05, Eskimo fabriek

THEATER- Naomi van der Horst (studente Drama aan Kask) speelt een solo. Hierin traint ze zichzelf in loslaten en opnieuw beginnen, zonder gevolgen. Het liefst zou ze alles vergeten en niet weten dat ze vergetende is. Toch belandt ze steeds weer terug in de zee. Waarop ze dan in die zee in dialoog gaat met een vis. Blub. Klinkt allemaal wat absurd, en dat zal het ook wel wat zijn. Er zal wel niet echt een dialoog zijn met een vis. Of misschien wel. Ik krijg alvast het bevreedende gevoel dat ik dat heel graag zou zien. Blub.



VAGABUNDOS-LIBIDO | ALBUM RELEASE PARTY

27/05, WAAS

CONCERT - Deze multiculturele band bestaat uit Adam Wilson (zang), Chilli Bundo (gitaar), Saulo Soneghet (gitaar), Woodie Two-Dread Bundo (bas), Simon Zweers (drum) en Luna Boone (saxofoon). Na het succes van hun eerste EP 'Never Beg A Beggar', die ze uitbrachten in 2015, zijn ze niet meer te stoppen. Met een tour in UK en Brazilië achter de rug, komen ze bij WAAS de release van hun eerste cd vieren. Vagabundos brengt een mengeling van funk, reggae, ska, latin jazz en rock, van psychedelic moods tot energieke dansmuziek. Het wordt geweldig, maar je moet wel tegen een zweetluchtje kunnen. En nog andere luchtjes. En ontblote bovenlijven. En meer.



UNICORN STABLE

31/05, Giraf Vlasmarkt

CONCERT- Je hebt net een examen gemaakt en zoekt een plaats waar je ofwel het vermoedelijk goede resultaat kan vieren ofwel je verdriet om je buis en kortere vakantie kan wegdrinken. In beide gevallen kan je op 31 mei terecht in de Giraf. De vijfkopppige band Unicorn Stable verwelkomt je met hun blues-, sixties-, seventies- en rock steady-covers met open armen. Het is gratis dus je kan je weekbudget, dat je hebt opgespaard door enkel lasagnes van een euro te eten tijdens de examenperiode, volledig omzetten in gerstenat. Spoel al de emoties maar door. Studeren *suckt*. Daarna ben je toch ook maar werkloos. Santé.

VOORUITBLIK OP DE FESTIVALZOMER COPACOBANA

Je komt achter je stapel boeken vandaan en kruipt uit het donkere krocht waar je wekenlang verbleef. Verward stap je naar buiten, de wind door je haren en de zon op je gezicht. Je staat nog wankel op je benen en vraagt je af wat te doen met je herwonnen vrijheid. Copacobana is het antwoord.

DOOR TOM ANTONISSEN, MARTHE THYS

Voor de meeste studenten lijkt het op dit moment nog een eeuwigheid, maar binnen iets meer dan een maand is ook dit academiejaar weer verleden tijd. Voor het achtste jaar op rij kan je bij het Copacobana-festival terecht om de zomervakantie op gepaste wijze in te zetten. Copacobana is een mengeling van alles waar Gent voor staat, in festivalvorm gegoten. Steunend op vrijwilligers, vindt in het Rozebroekenpark drie dagen lang een hele resem aan optredens plaats. Wat begon als een barbecue met wat concerten, groeide uit tot een heus festival: met vijf podia en een heleboel randanimatie ligt de focus niet enkel op muziek, maar komen ook audiovisuele en podiumkunsten aan bod. De gezellige en veelzijdige huisstijl van het festival zet zich verder in de aankleding. Zelfs al zou je alles haten wat nog maar in de buurt komt van muziek, dan is de sfeer die er hangt alleen al de moeite om eens langs te slenteren. Bovendien is het volledig gratis. Geen excuses dus.



BLACKWAVE

Eén van de muzikale groepen die het meest in het oog springt, is het hiphopduo **Blackwave**. De jonge Antwerpenaren brachten onlangs hun eerste EP 'Mic Check' uit, waarvan de single 'Big Dreams' ondertussen in de afspeellijst van verschillende radiozenders pronkt. Ze brengen met jazzy invloeden doorspekte nummers, die ondanks de *old school* vibe die er mee vervlochten is, nooit afgeleefd klinkt – wel integendeel. Beatbakker **Willem Ardui** en rapper **Jaywalker** worden namelijk ondersteund door drie muzikanten, die ook live voor de instrumentale meerwaarde zorgen die de groep onderscheidt van rappers met een soortgelijke sound. Sowieso checken, die mannen.

MEIS- JOTKA BAUWENS

Dit theaterstuk valt onder het (grote en veelzijdige) aanbod van podiumkunsten van Copacobana. Met MEIS raakt **Jotka Bauwens** het genderthema aan. Met 10 dansers – vijf vrouwen, vijf mannen – onderzocht ze het vrouwelijke en mannelijke bewegen. Het stuk is een intense beleving en wordt begeleid door de geweldige muziek van **Koen Quintyn**.



COPACOBANA VINDT PLAATS VAN 30 JUNI TOT 2 JULI. VOOR MEER INFO: WWW.COPACOBANA.BE



OMDAT **Film** ONZE PASSIE IS

FOTO
MON ANGE
Harry Clevenz

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

**Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden.
Digitale cinema in een uniek kader en een gezellig filmcafé
met 'coole' drank en muziek.**

Studio Skoop | Sint-Annaplein 63, 9000 Gent | Tel: 09 225 08 45
info@studioskoop.be | www.studioskoop.be | volg ons op  en 

DOK - FREETOWN CHRISTIANA VAN DEN ALDI

Aan de overkant van het nieuwe shoppingcenter Dok-Noord ligt een oase in een woestijn van industrieel braakliggend landschap, beter bekend als DOK. In de zomer zeer geliefd bij hipsterstudenten en jonge ouders, maar wat is DOK nu eigenlijk en waar gaat het heen?

DOOR NICOLAS VAN LAERE, SHAUNI DE GUSSEM

FOTO'S DOOR SHAUNI DE GUSSEM

Een pingongtafel, een vuurkorf, een skateramp, een barbecue die naast een gammele caravan getiteld 'SAUNA' staat, kruidenplantjes in oude bottines, een speeltuin van gerecycleerd materiaal en een standbeeld van een ijsbeer. Dit zijn maar enkele van de vele snuisterijen die je kan aantreffen op het terrein van DOK. Het is een ontmoetingsplaats voor jong en oud, met iedere zondag een eclectische reeks activiteiten. Een plaats om gewoonweg te genieten van de eerste zonnestrallen, maar voor wie wat verder kijkt een plaats met een inhoudelijke

meerwaarde dankzij de vele DOK-bewoners, die op een sociaal-artistieke manier bezig zijn met allerlei maatschappelijke problemen.

DE OPRICHTING

Liesbeth Vlerick, coördinator en aanspreekpunt van DOK, vertelt over de ontstaansgeschiedenis: "In 2010 ben ik samen met enkele anderen, waaronder Xavier Cloet, de artistiek leider van CirQ vzw, op het idee gekomen om een vrijstaat te creëren. Xavier wist dat het terrein eigendom

was van Stad Gent en dat Stad Gent zoekende was naar een manier om een positieve connotatie aan deze buurt te geven. Toen was het hier namelijk een zeer dode plek. Mensen durfden er 's nachts niet voorbij fietsen. Er was veel sluikstorting en zelfs prostitutie. Al bij al was het een duistere zone." Stad Gent wou met het project 'Nieuw leven in de Oude Dokken' een nieuwe woonbuurt en een nieuwe school bouwen, waarbij het vanzelfsprekend van belang was dat mensen de buurt niet als gevaarlijk zouden ervaren.

In 2011 al openden ze voor het eerst de deuren van hun vrijstaat. Ze wilden Gentenaren een kans geven om te experimenteren met bouw, creatie, programmeren en organiseren. Op enkele maanden tijd zijn ze erin

gerold, zonder enige structuur. "Het is zeer snel gegaan. Ondertussen zijn we een vzw die gestructureerd is, mensen weten zeer goed dat ik het aanspreekpunt ben. In het begin was iedereen gewoon heel

"We waren op het idee gekomen om een vrijstaat te creëren"

enthousiast, mensen begonnen dingen te bouwen, dingen te claimen, dingen te doen. Zo is het ontstaan."

DE VAL

Hun gebruiksovereenkomst met Stad Gent loopt tot 2018 en nu borrelt bij veel mensen de vraag op over wat er daarna gaat gebeuren. "Wij zijn een tijdelijk project. Het einde is nabij. De allianties die hier gesmeed zijn, zullen wel hun eigen weg gaan en zich ergens verankeren. Maar DOK gaat zich niet verplaatsen om ergens anders als een parasiet neer te ploffen om daar hetzelfde te doen. Er zal niet zo snel een nieuwe functie gegeven worden aan onze terreinen. Ik denk dat het op termijn slim is om een plek voor experiment te zijn voor DOK-bewoners. Zo kunnen we dan overschakelen naar de andere manier van werken. DOK is dus eigenlijk op zoek naar een manier om meer autonomie aan de DOK-bewoners te geven."



"Wij zijn een tijdelijk project. Het einde is nabij"



HET PLEBS

DOK-bewoners zijn een speciale groep dutsen. Van de **Buurderij**, een duurzaamheidsinitiatief om mensen dichterbij hun voedsel te brengen door samen te werken met lokale boeren, tot **tBedrijf**, een collectief dat onder andere lichtinstallaties maakt. Wat is de rode draad? “Wij hebben een referentiekader waar we eerst en vooral alle applicaties aan aftoetsen”, vertelt Liesbeth. “Daar staan een aantal woorden centraal: stedelijke dynamiek, artistiek (en vernieuwend), experimenteel en ontmoeting. Dat zijn onze vier pijlers. Mensen die bijvoorbeeld al een eigen ruimte hebben, en gewoon hier willen aansluiten om hun verkoop of hun publieksbereik te vergroten, horen hier niet thuis.” Zo worden discussies over stedelijke vraagstukken gestimuleerd, bijvoorbeeld nieuwe manieren om mobiliteit, onderwijs of democratie te

organiseren. Maar ook de vraag of wiet gelegaliseerd moet worden na de razzia bij **Trekt Uw Plant vzw** wordt besproken. Dit jaar was een nieuwe tendens opvallend: “Wij merkten na onze *open call* voor DOK-bewoners dat we heel veel mensen kregen die op een bepaalde manier bezig zijn met een verhaal te vertellen. We moesten er iets mee doen. Vandaar dat we **De Vitrine**, waar vroeger wekelijks het werk van een andere kunstenaar tentoongesteld werd, omvormden tot **De Redactie**, waar de bewoners **playField**., **Zwijgen Is Geen Optie**, **The Caravan's Journal**, **Sonderland** en de recentelijke toevoeging **Masala** zitten.” Voor DOK is dit een nieuw experiment omdat verhalenvertellers weinig publieke evenementen kunnen organiseren. “We gaan kijken hoe die verhalenvertellers zich daar kunnen vestigen, los van of ze nu iets publiek organiseren op DOK of niet. We

zien wel wat daaruit zal ontstaan.”

Naast de open call voor DOK-bewoners gaan Liesbeth en haar collega's ook specifiek op zoek naar ‘minder sterke

“We willen een dorp binnen de stad creëren. We willen geen elitaire woonwijk zijn”

burgers’. “Dit zijn burgers die niet actief zijn op sociale media, maar toch met hun doelgroep ook iets kunnen doen hier. Ik ben het bijvoorbeeld gaan voorstellen op de algemene vergadering van **VOEM**, die nu ook DOK-bewoner is. **VOEM** is een organisatie voor de emancipatie van moslims. Het is belangrijk om onze oproep via veel verschillende kanalen te verspreiden. Op die manier willen we ervoor zorgen dat ons bewonerschap

zeer breed is. We willen een dorp binnen de stad creëren. We willen geen elitaire woonwijk zijn.”

DE WET

Typisch aan DOK is dat ieder jaar in een ander thema centraal staat. “Intern hebben we ieder jaar een aantal sleutelwoorden

"We merkten dat er veel mensen bezig waren met verhalen vertellen"

waar we ons beeld aan ophangen. Dit jaar hebben we als thema drie woorden gekozen om rond te werken: boerenverstand, radicaal en zelfbestuur. Radicaal en zelfbestuur ligt binnen de tendens van de verkiezingen die eraan zitten te komen, en we merken dat heel wat mensen zich

aan het bundelen zijn. Veel mensen zijn aan het nadenken of starten bewegingen op. Met boerenverstand bedoelen we enerzijds letterlijk het boerenverstand dat we hier hebben: we gooien niets weg, recupereren materiaal, dragen zorg voor het materiaal en dragen zorg voor elkaar. Maar anderzijds is het ook een beetje een kritiek op de vermarkting van de taal, waarin er eigenlijk dingen die al jaren evident zijn, door een nieuw woord ineens wel verkoopbaar zijn. Dan denken wij: ‘doe maar een beetje normaal’.”

HET TOERISME

De plek leent zich voor een verscheiden publiek, maar uiteraard zijn er enkele aspecten die beter geschikt zijn voor studenten. De tips van Liesbeth luiden als volgt: “Het terras is ideaal om op je gemak te studeren in de zon. Tijdens de

week staat onze poort meestal wel open, je kan je hier altijd wel ergens zetten. Je kan hier ook vrij barbecueën, zolang je geen eigen alcohol meebrengt als onze bar open is. Alleen houtskool moet je zelf nog meenemen. De rommelmarkten zijn ook een echt toffe zondagen om op rond te lopen. En de concerten van **Democracy** zijn natuurlijk perfect voor studenten. Voor mensen die op zoek zijn naar inhoudelijke meerwaarde, kunnen dit op DOK zeker vinden, maar we gaan dat nooit bewust door mensen hun strot rammelen. Als je gewoon op je gemak in de zon wil zitten, ben je hier ook zeker welkom.”



HET LIJSTJE MET SCHIJNBAAR WILLEKEURIGE ONDERWERPEN DIE TOCH EEN RODE DRAAD HEBBEN

De examens naderen en met elk streepje zon wordt het weer verleidelijker om de woorden “ik doe dat in augustus wel” in de mond te nemen. We helpen je daarom graag herinneren aan vijf dingen die je gedag mag zeggen door je herexamens.

DOOR LOÏS SAVAT



Classic. De kindjes die hun tickets voor **Pukkelpop** -toevallig- na de bekendmaking van de punten te koop aanbieden. En ja, radio opzetten of sociale media bekijken in je blokpauze gaat pijn doen.

Deze zomer zou het eindelijk gaan gebeuren: je pelgrimstocht naar Santiago de Compostela. Maar nu zal je nooit weten of je sterk genoeg bent. Je oma kan dan wel kaarsjes branden voor je herexamens, eigenlijk is ze teleurgesteld.



Je had er tijd voor uitgerekend in je blokplanning en er duizend hartjes bij getekend, maar door je getreuzel mis je de herhalingen van **F.C. De Kampioenen** elke dag opnieuw.

De Vlaamse festivalzomer die aan je voorbij gaat is één ding, maar de **Gay Pride** in Amsterdam missen? Helaas, dan had je maar wat minder op **Lady Gaga** moeten staan dansen in juni.



Zelfs de **Formule 1** in Spa-Francorchamps bleek niet jouw drive te zijn om je best te doen op school. Nu kan je niet met je eigen ogen zien welke pech landgenoot **Stoffel Vandoorne** deze keer in de weg komt te staan.

RECHTS/AVERECHTS

DESIGN MUSEUM GENT

De studierichting Textielontwerp aan KASK bestaat tien jaar en dat moet gevierd worden. In een samenwerking met het Design Museum werpt de tentoonstelling 'Rechts/Averechts' een licht op de versatilititeit van textiel. **Els Huygelen**, de curator van de tentoonstelling en eveneens de oprichter van de richting Textielontwerp, wil met de tentoonstelling de gevestigde waarden, maar ook de jongere generatie in beeld brengen. Werken van masterstudenten staan naast die van kunstenaars en designers als **Rinus Van de Velde** en **Muller Van Severen**, en dat zorgt ervoor dat de tentoonstelling heel fris en nieuw oogt.

Bij het binnenkomen wordt er duidelijk gemaakt dat bepaalde zones specifiek

bedoeld zijn om mee in contact te komen - hier mag je voelen, zitten, spelen. En dat maakt deze tentoonstelling net zo uniek. Textiel dient niet alleen om naar te kijken: de ware veelzijdigheid wordt pas geïllustreerd door aanraking en beweging. In het begin van de tentoonstelling kan je een poncho uitkiezen om te dragen terwijl je door het kleurrijke textielandschap huppelt, waardoor je zelf bijna deel van de tentoonstelling wordt. In een ander deel moet je je schoenen uittrekken, zoals een kind in het speelhoekje. Je kan je uren blindstaren op de vernuftigheid van de stofstaaltjes. Soms is het jammer dat je geen uitleg krijgt van hoe zo'n stof uiteindelijk gemaakt wordt, maar langs



in Design museum Gent 10 jaar Textielontwerp KASK
RECHTS / AVERECHTS
 TEXTIEL TUSSEN KUNST & DESIGN 31.03 —
 TEXTILE BETWEEN ART & DESIGN 01.10

de andere kant is op een kindse manier fantaseren even veel waard. Hier zou een mopje over dat het (s)tof is kunnen komen, maar deze tentoonstelling verdient een uitgebreider gevoel voor humor.

DOOR NICOLAS VAN LAERE

HARRY STYLES

De jongens van **One Direction** besloten vorig jaar om elk hun eigen weg te gaan, en zo had ook tieneridool **Harry Styles** plots tijd voor iets nieuws. Zijn debuutsoloalbum krijgt de originele naam 'Harry Styles' mee, maar ondanks



de titel is het album niet wat we gewoon zijn van de jongeman. Met nummers als 'Carolina', 'Only Angel' en 'Woman' probeert hij te tonen dat hij pit in zich heeft, met 'Kiwi' bewijst hij dat ook echt. Styles en rockmuziek, die combinatie is best wel oké. Het lijkt wel alsof er diep binnenin Styles iets van **Alex Turner** verscholen zit. Het album brengt ook wat zachtere nummers zoals het mooie 'From the Dining Table', maar ook 'Sweet Creature', 'Two Ghosts' en 'Meet Me in the Hallway'. 'Ever Since New York' klinkt dan weer wat levendiger. Styles liet zich duidelijk beïnvloeden door grote namen in de muziekgeschiedenis. Zo probeert hij met 'Sign of the

Times' zijn respect voor **David Bowie** te uiten. Hoewel 'Two Ghosts' ver van de grootsheid van **Pink Floyd** vandaan blijft, doet ook de zin '*We're just two ghosts swimming in a glass half empty*' toch een belletje rinkelen. Relaties en de *shit* die daarbij komt kijken is de rode draad van het album, maar Styles bewijst dat dit thema niet per se afgezaagd hoeft te zijn. Dikke middelvinger, **Taylor Swift**. Styles kreeg de ruimte om zijn ding te doen en dat blijkt nog niet eens zo slecht te zijn: er zit veel potentieel in. Zo veel dat hij zich helaas nog niet meteen weet te onderscheiden in de wonderde wereld van de muziek, maar laten we hem een kans geven om het eventjes uit te zoeken.

DOOR LOÏS SAVAT

CHURCH OF RA @ VOORUIT

Colin H. Van Eeckhout knielt voor het altaar. Verschroeiende drums en gitaren dreunen met de regelmaat van de klok,

als een staf die onheilspellend een paar keer de grond tikt vooraleer de apocalyps losbarst. Amenra bracht de dag na hun akoestische sessie versterkers en de stormvloed mee. Ze deelden de affiche in een uitverkochte Vooruit met twee gelijkgezinden: de bezwerende **The Black Heart Rebellion** en eenmansband **Treha Sektori**. Ik moet schroomvol bekennen: ik heb in het verleden al eens smalend over Amenra gesproken. "Zijn platen met titels als 'À Mon Âme' en 'The Pain. It Is Shapeless' nu niet té pretentius?" *Why so serious?* De opgeluchte blikken na het concert legden me het zwijgen op. De muziek van Amenra is

een zalving voor de ziel. Zijn kracht ligt deels in de dynamiek tussen luid en stil. Melancholie en zweverige akkoorden afgewisseld met de rauwe oerschreeuwen van Van Eeckhout. Amenra reist al een aantal jaar met oud materiaal rond, maar verwacht je niet aan een *greatest hits tour*. Het concert is eerder een lange odyssee, waarin niet de nummers als aparte entiteiten centraal staan, maar de gezamenlijke zoektocht naar schoonheid die de duisternis transcendeert het middelpunt vormt. De groep voerde een ongeziene uitputtingsslag van anderhalf uur. Amenra: goeroe en kwelduivel tegelijk.

DOOR CHLOË VAN GELDER

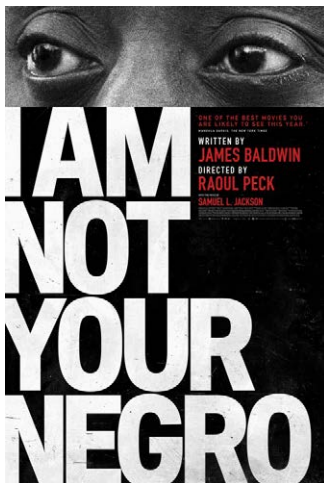


I AM NOT YOUR NEGRO

Met een bijna onherkenbaar zachte stem leest **Samuel L. Jackson** voor uit het manuscript 'Remember This House', geschreven in 1979 door schrijver en activist **James Baldwin**, als overkoepelende voice-over van **Raoul Peck's** 'I Am Not Your Negro'. Deze documentaire was geselecteerd voor de voorbije Oscars en deed heel wat stof waaien. Meer dan 30 jaar na het schrijven blijkt Baldwins onafgewerkte tekst actueler te zijn dan ooit. Door de intense tekst te verbinden met archiefvideomateriaal en parallellen met het heden maakt Peck veelzijdige en scherpe analyses. Zorgvuldig bouwt hij in hoofdstukken de relatie tussen Baldwin, **Malcolm X**, **Martin Luther King Jr.**, **Medgar Evers**, en de Black Lives Matter-beweging op en fileert zo de idee

van rassengelijkheid in de Amerikaanse maatschappij. "The story of the Negro in America is the story of America. It is not a pretty story." De film staat als een

huis en geeft halsstarrig geen centimeter toe. Behalve dan op het feit dat Baldwin homoseksueel was, alsof dit belangrijk element van zijn identiteit in schaamte onder de mat moet worden geveegd. De film reflecteert wel een ander deel van Baldwins persoon en werpt zich vol lef en verontwaardiging op de barricades. Onder het motto dat subtiliteit voor minder acute tijden is, legt Peck verleden en heden naast elkaar en gooit de kijker in het gezicht hoe pijnlijk en scheef alles nog is, in het taalgebruik onder andere. "I am not a nigger, I am a man. But if you think I'm a nigger, it means you need it." Tijd om een 'I Am Not Your Negro' over koloniaal Congo te maken?



DOOR SHAUNI DE GUSSEM

GAT

IN UW CULTUUR

Geen betere manier om blokblues tegen te gaan dan met een paar stevige cultuurtips!

DOOR SARAH VAN MEEL

>RUTH GOVAERTS
>23 JAAR
>MASTER GRAFISCH
ONTWERP

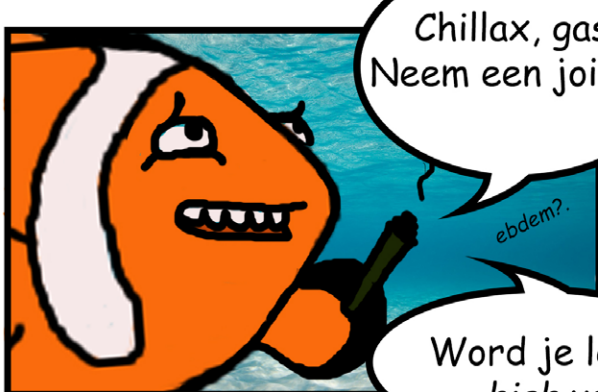
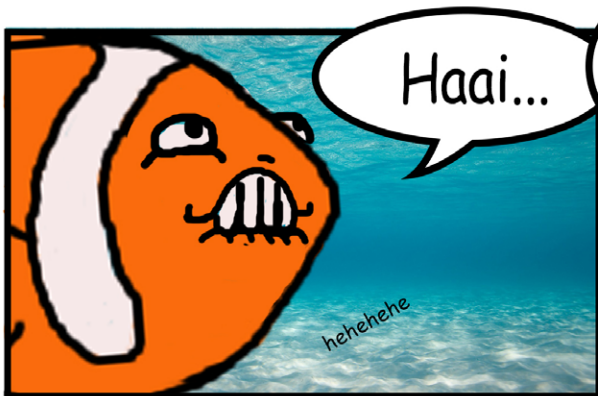
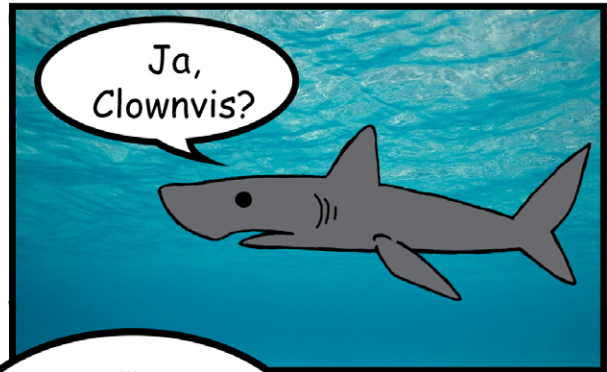


De graphic novel 'The Arrival' van **Shaun Tan** over immigratie is een van **Ruths** favorieten. "The Arrival' is heel fantasierijk en knap getekend. Het verhaal werkt zonder tekst om aan te tonen dat immigranten zich moeilijk kunnen uitdrukken. De kleuren zijn eerder donker en er zijn veel beigetinten aanwezig, alsof je in een regenachtig landschap terecht komt." Een ander type leesvoer dat Ruth ons voorschotelt, is het boek 'De Kamer' van **Jonas Karlsson**. "Het gaat over een man die aan een bureau werkt en een plan uitdoktert om succes te verkrijgen binnen het bedrijf. Hij ontdekt een geheime kamer en het hele boek gaat over zijn ervaring met die kamer." Het is niet zeker of de kamer echt bestaat, maar volgens Ruth gaat het vooral over de zoektocht naar zichzelf en omhelst het verhaal een kritiek op de bureaucratie. Ruth is ook te vinden voor een goede alternatieve film, waarvoor ze graag naar het **MOOOVfestival** trekt. "Het is een filmfestival waar je andere films ziet dan die in het commerciële circuit. Ik heb er de Argentijnse film 'Relatos Salvajes (Wild Tales)' gezien. Een zwarte komedie over mensen die in extreem stresserende situaties zitten en daar niet rustig, maar agressief op reageren."



YANNICK
VERBECKMOES<
26 JAAR<
CULTUURJOURNALIST<

Yannick is de laatste tijd geïntrigeerd door wereldmuziek en viel als een blok voor het werk van de Libanese **Yasmine Hamdan**. De 'Madonna van het Midden-Oosten' stelde haar nieuwe plaat 'Al Jamilat' voor in de Botanique, waar zij afwisselend in het Arabisch, Libanees en Egyptisch zong. "Mensen zouden wat meer naar wereldmuziek moeten luisteren; je vindt er een authenticiteit in terug die ik wat mis in de westerse popmuziek." Zijn interesse voor het Midden-Oosten komt terug in de keuze voor 'Redeployment' van **Phil Klay**. "Het is een kortverhalenbundel over de oorlog in Irak. Hij beschrijft het hele conflict vanuit verschillende invalshoeken en hoewel oorlog en politiek erg tragisch kunnen zijn, is het enorm grappig beschreven." Als cultuurjournalist werd Yannick naar de Biënnale in Venetië gezonden en bewonderde hij de expo 'Treasures from the Wreck of the Unbelievable' van **Damien Hirst**. "Hij maakt beelden en beweert dat ze afkomstig zijn van een schip dat zozegegd in de oudheid gezonken is. Aan boord was een collectie beelden van mythologische figuren, maar Hirst heeft er ook beelden van Disneyfiguren en Aziatische goden aan toegevoegd."



De vis stierf een gruwelijke dood.
einde

E. Dev.

FIETS DOOR DE LANGEMUNT VOOR €55

Veel geld? Dat is helaas de boete die je riskeert als je fietst in de voetgangersstraten op de drukste momenten. Tussen 11 en 18 uur kan je maar beter afstappen, voor je eigen veiligheid en die van de voetgangers. Een alternatieve route kiezen, kan ook.

Blijf je toch doorfietsen? Dan riskeer je een boete van 55 euro. Geld dat je voor leukere dingen kan gebruiken...

HOU VAN 11 TOT 18 UUR JE FIETS AAN DE HAND IN DE VOETGANGERSSTRATEN:

- Mageleinstraat
- Donkersteeg
- Kalandeberg
- Kalandestraat
- Koestraat
- Langemunt
- Graslei (juni-sept)